

BOŽIČ.

Ko pride današnje izdanje "Glas Naroda" v roke našim zapadnim naročnikom, bodo že naznanjali zvonovi veseli božični dan, in veselje bo vladalo v hišah slehernega človeka v Združenih državah. Od ust do ust se bo razlegal veseli klic: "Mir ljudem na zemlji!" in "vesele božične praznike!"

Vendar je pa lanska finančna in gospodarska kriza pokvarila marsikakej obitelji letošnje božično veselje, kajti tudi letos, dasiravno se je v mnogih krajih že pričelo z delom, je opaziti še mnogo pomanjkanja in obilo brezposelnosti. In tudi tam, kjer se beda še ni pojavila, je bojazn, da končno tudi tu ne nastopi z vso svojo neizprosno, temeljito pokvarila vse božično veselje. Najbolj jo pa pokvarjeno božično veselje pri onih, kateri letos vladajo lanske krize ne morejo svojih bližnjih obdarovati, kakor je bilo pri njih v prejšnjih letih v običaju, kajti na svetu je še vedno mnogo ljudi, kateri pri pravi največji boleti dejstvu in zavest, da onim, ki se potrebnih pomoči, ne morejo pomagati.

Toda ravno tako resnično je tudi dejstvo, da bi sedaj v božičnem času bilo opaziti tudi po velikih mestih le malo bede in pomanjkanja, ako bi vsakdo po svoji zmocnosti pomagal onim ljudem, ki si iz svojih sredstev letos nemorejo privoščiti onega, kar druga leta niso nikdar pogrešali. To se ne tiče le posameznikov, temveč vsake organizacije in vsake države posebej, kajti iz raznih držav prihajajo še vedno poročila, da se le pomanjkljivo dela, dasiravno se je v ebrtnih središčih pričelo z delom takoj po miselnih predsedniških volitvah.

Naše družabne razmere so take, da nastanejo šestkrat časi, v katerih mora večji ali manjši del prebivalstva to ali one države trpeti pomanjkanje in baš vsled tega je tudi dolžnost onih, ki skrbijo, za to, da se družabne razmere ne spremenijo, da se zavzamejo za osodo siromakov, kateri šestkrat po krivdi drugih trpe pomanjkanje. To velja pred vsem za našo republiko, ki je po prirodi tako bogata, in ki ima na milijone marljivih ljudi, tako, da bi pri nas gotovo ne bilo potreba, da bi se mnogo ljudi morale zateči do javne dobrodelnosti, ako bi bilo prirodno bogastvo pravilno razdeljeno med prebivalstvo.

Naš državni in gospodarski red gotovo ni pravilen, ker inace bi se pri nas ne pojavljale kar perijodno krize.

Božič, praznik svetlobe in ljubavi! Dan miru! Leto za letom postaja svetloba večja in tema vedno bolj zginjva, kajti človeštvo več ne nazaduje. Tu pa tam se še dogodi, da kaka posamezna dežela, ali tudi kak narod za nekaj časa nazaduje, ker je vprežen v tisočletne sponi, toda velika človeška rodina, ki stanuje na naši zemlji, se nikakor ne ustavlja na poti svojega napredka. Ljudje si eer ne napredujejo jednako hitro, vendar pa napredujejo vsi na poti kulturnega razvoja. Šestkrat mine več, nego jedno stoletje, predno pride kak narod do začasnega cilja, toda do drugega cilja potrebuje šestkrat le jedno samo desetletje. In svetloba, ki sveti na tej poti, je svoboda, pred ktero se mora umakniti tudi najhujša tema. Toda le tam, kjer se svetlobi pridruži tudi ljubezen do svetlobe, zamore vladati mir, ker inace mora ostati svetloba le navadna baklja, ki ne razsvetljuje, pač pa požiaga.

In sedaj v božičnem času zamoremo premišljevati o različnih vprašanjih: pred vsem o tem, sta li v sedanjih časih svetloba in ljubav združeni, in je li zajedno z razvojem duha zajedno napredoval tudi razvoj čustva? Temu najbrže ni tako, kajti inace bi sedaj vladalo po vseh svetih gotovo le veselje in zadovoljnost, ker le iz srca in čustva prihaja vse veselje. Veselo poročilo božičnega praznika je namenjeno pred vsem človeškemu namenu. Mir ljudem na zemlji! Srečna je dežela in srečno je ljudstvo, katero sprejme to naznanilo z odprtim srcem, koje je za zakone ljubavi vedno pristopno.

Vesele božične praznike!

Slava Bogu
na visavi

in mir ljudem
na zemlji!

Božični večer v Betlehemu.

V mestu, kjer se je naš Odrašenik večjevil, se na praznik Kristusovega rojstva praznuje vsako leto božični večer na poseben način. Zlasti pa je čudovit ta praznik, odkar je Betlehem v mohamedanski oblasti in odkar turški vojaki na ta dan v Kristovem rojstnem kraju vzružujejo red. Rojstna votlina je od Kristovih dni dobro znana. Pobožna cesarica Helena je, bržkone v letu 335, dala zgraditi čez votlino — še se sme ta jama tako imenovati — lepo baziliko, ki je bila pozneje prezidana. Tam se zbira na božični večer velika množica pobožnih vernikov, da

prisostvujejo redki slovesnosti. Čudežnoba krasota južne noči z nerazumljivo temoto, svetlim bleščkom zvezdic na brezoblačnem nebesnem oboku se razprostira po tihih gričih, na katerih so pasli mirni pastirji svoje črede, ko so zaslišali krasno angeljsko petje. V nizkih hišah malega mesteca se zarazsvetlika luč za lučjo, in ozke, poprej temne ulice se napolnijo z megleno svetlobo. Prebivalci se odpravljajo k polnočnici. Može se oblečejo v najboljše obleke, žene pa se nakitijo s krasno starodavno opravo. Polagoma ugasnejo luči v mestecu in le iz svetlišča blešči svetla luč. Od blizu in daleč se sliši pritajena govorica in zamolkel hrum tisoč in tisoč romarjev, ki se bližajo tej luči. Po kameniti stezi od jeruzalemske strani, po

kateri so nekoč prišli Modri iz Jutrovega, danes zopet prihajajo tuje karavane. Ustavijo se pri skrivnostnem Rahelinem grobu in drugih krajih, ki vzbujajo pobožne spomine na ene starodavne svetopisemske čase. Blizu betlehemskega vrat pijejo iz studenca, iz katerega so se okrepčali sveti trije kralji in videli prijazni odsev zvezde vodnice v njegovi prozorni vodni globini. Pred cerkvijo se ti mudi čarna in fantastična slika. Turški paša je poslal bataljon vojakov, ki naj vzdržujejo red pri slovesnosti in muslimani v slikoviti opravi nevede poveljevanje praznik pobožnih kristjanov. Dubovitemu francoskemu pisatelju M. de Vogue se imamo zahvaliti za ljubeč in zanimiv popis tega prizora.

"Čili konji, okrašeni s škrlatnimi sedli in svenčnimi kovinskimi ploščami se vzpenjajo pred cerkvenimi vrati in arabaki jezdeci v širokih, dokolenskih blačah, v bogato pozlačeni jopičih in z rdečimi svilnatimi rutami krog vratu skačejo z njih. V mračni svetlobi bakelj blesketajo dragoceni kamni, pritrjeni na njihovi belih turbanih in svetlo, dragoceno orožje odseva izza njihovih pasov. Med njimi se prerivajo kričeči in z rokami mahajoči sejmariji, ki prodajajo roževence, sveče in drugo drobnino. V velikem številu hitijo ženske skozi glavna vrata v cerkev. Oblečene so v starodavna, čudno prirojena oblačila. Ta noša se je ohranila le v nekaterih vaseh, posebno pa v Betlehemu. Krilo in srajca sta iz navadnega rdečega ali modrega plat-

na, glavni okras pa obstoji iz visokega nakita vrh glave, od katerega visi navzdol dolg, bel pajčolan, ki zakriva obličje. V tem okrasu se svetijo mnogobrojne, pisane dragocenosti, verižice iz koralov in iz zlata, bakreni obročki, redek, star zlat denar in medaljoni so tu nakopičeni ter se blesketajo v bujnih barvah in glasno zvone pri vsakem koraku. Pod težo teh dragocenosti stopajo bele betlehemske žene in dekleta, skrbno zavite v ogrinjala s prikupljivo ljubkostjo in častjo proti svetlišču. Le turški vojaki se ne udeležijo splošnega prerivanja in pobožne gorečnosti. Tiho in ponosno slone ob stebrih, se zbirajo okrog ognja v taboru, katerega plamen se visoko vzpenja med bizantinskimi stebri ter opravlja različne opravke. Nekateri kuhajo

večerjo, drugi pa zložno kade iz svojih čibukov (turška pipa.) Plapolajoči odsvit ognja meče pošastne senice po teh postavah, se vzpenja po okrašenih častiljivem poslopju in hipno razsvetljuje srepe podobe starih mozaikov, iz katerih gledajo mračno in nepremakljivo svetliki iz stare zaveze."

Množica se med tem gnete v stransko ladjo svetlišča proti koru, pod katerim je lepo okrašena Gospodova rojstna votlina. Ako prestopimo dve ozki stopnjici navzdol, smo na svetem in častipolnem mestu. Toda gole stene, ki so nekoč obdajale votlino Kristovega rojstva, se že davno izginile pod bogatim okrasjem dragocenega marmornja in težkih preprog. 32 svetilk iz čistega srebra, ki razsvetlujejo votlino, so božična darila raznih kristjanskih kraljev in cesarjev. Mesto, kjer se je narodil naš Izveličar, je označeno s srebrno zvezdo, ki je obsuta z dragimi biseri in se dvigne nad dolbino v zidu. Na drugem kraju je mesto, na katerem so klečali Modri iz Jutrovega in molili božje dete, Jezusa. Tudi mesto, kjer je stala zibelka, še kažejo, toda staro, leseno zibelko, ki so jo v 15. stoletju prenesli v Rim, so nadomestili z marmornato. Velika množica vernikov je napolnila malo svetlišče. Sedaj se gnete čez stopnjice proti votlini. Vsakdo poklekne v bleščete razsvetljeni kripti ter poljubi stopnjice altarja, srebrno zvezdo in marmornate jaslce in prisostvuje z gorečo pobožnostjo sveti daritvi, ki se opravi o polnoči na tem svetem in starodavnem kraju. Nato odide proti domu s sladkimi spomini za oni čas, ko so peli angelji okrog votline nebeskokrasno pesem: "Slava Bogu na visavih in mir ljudem na zemlji, ki so blage volje!"

Božičnica.

Spisal GUY DE MAUPASSANT.
(Iz francoskega.)

Leta ne vem več natanko. Že cel mesec sem hodil na lov, da za dnem, s strastjo, norim veseljem in divjostjo, kakor jo razvija človek samo pri novih strasteh.

Bil sem v Normandiji pri nekem sorodniku na obisku, ki je bil samec in je živel s svojo kuharico, klapecem in lovskim čuvajem čisto sam na svojem velikem gradu. Ta grad, starodavno, od sivobradih smrek obdano poslopje, h kateremu je vodilo več dolgih drevoredov, katerih močvirni hrastje so škripali v vetru, je izgledalo, kakor da je zapuščeno stoletja sem. Kajti v zaprtih sobanah, kjer so nekdanj tisti ljudje, katerih slike so visele na mostovžu, sprejemali sosede plemenitah s veliki ceremonijami, v teh dvoranah, zračnih in mraznih kakor hrastove aleje, ni stanoval zdaj nihče — nego prastaro pohištvo.

Kar se tiče naju, sva se bila ugnježila čisto enostavno v kuhinji, edinem prijetnem kotu grada. Bila je to velika kuhinja, katere temno ozadje se je le tedaj nekoliko razsvetilo, kadar je vrgel kdo novo butaro drv v ogromni kamin.

Slehermi večer sva sedela pred ognjem in se zasibavala v prijetne sanje, in kadar so se bili najini mokri škornji že davno pomešili in so najini psi, ki so ležali okoli pri najinih nogah, začeli sanjati o lovu in lajati v spanju potem sva odšla gor v svojo spalnico.

Bila je edina soba, pri kateri je bil dal graščak, zaradi mihi, ometati strop in zamazati razpokane stene z mavcem. V ostalem je bila gola in samo pobejena; na stenah je viselo nekaj pušk, pasjih bičev in lovskih rogov. V dveh kotih te sibirskemučunate sta stali najini postelji, v kateri sva prebježala smuknila.

Pred gradom, v daljavi ene milje, se je nagibalo skalovito bregovje dol k morju; in dihi oceana je vel dal in noč mogočno senkaj tako da so se pripogibala visoka drevesa in vzdihovala, veteraice na strehi stokale in kelo javkati celo častiljivo poslopje, ker je pihal veter skozi razrite strešnike, skozi brezdance kamine in ubita okna.

Nekega dne je bilo strupeno mrazlo. Prišel je večer: sedla sva k večerji pred velikim ognjem v visokem kaminu, kjer se je med dvema jerebiama, ki sta žlahtno duhteli, pekli zadnji konec zajca.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

Washingtonske novosti.

Wm. Taftov kabinet.

POSAMEZNA MESTA BODOČIH
TAJNIKOV PREDSEDNIKA
TAFTA SE VEDNO
BOLJ IZPOPOL-
NUJE.

Bill McDonald, ki je bil predsednik
poročevalca v brownsilleskej
afeti, v Belej hiši.

VOJNI ODDELEK.

Washington, 21. dec. Dasiravno je
novi predsednik Wm. Taft za trdno
skleplil, da ne bode izročil javnosti
imena članov svojega kabineta pred
februarjem, je že sedaj, dasiravno
že božični praznik ni minol, skoraj
že izgotovil novi kabinet. Državni
in poštni oddelek sta že definitivno od-
dana in tudi novega zveznega gene-
ralnega pravnika so baje že našli,
dasiravno se še vedno zatrjuje, da še
ni določeno, da bi dobil to mesto
George W. Wickesham iz New Yorka.
Toda ravno tako se je zatrjevalo
o bodočem generalnem poštarniku
Hitchcocku, dokler se ni izvedelo, da
je ponujeno mu mesto že sprejel.
Taft se s svojim bodočim zvezi-
nim tajnikom, Knoxom, glede
Wickeshama posvetoval in Knox mu
je priporočil naj ga imenuje pravo-
sodnim tajnikom.

Sedaj se je pričelo v Washingtonu
tudi govoriti, da bode več članov
sedanjega Rooseveltovega kabineta
še v nadalje ostalo v kabinetu, pred
vsem pa tajnik notranjih zadev, Mr.
Garfield, kakor tudi vojni tajnik
Luke T. Wright in poljedelski tajnik
Wilson. Garfield ostane le tedaj v
kabinetu, ako se bode na njegovo
mesto imenoval nek moč, ki je znan
zlasti v državi Ohio, namreč član
kongresa, Barton. Dokler on ne izja-
vi, da ne reflektuje na novo mesto,
je Garfieldovo stališče v kabinetu o-
majano.

Iz Texasa je prišel v Washington
znani Bill McDonald, katerega pre-
sednik Roosevelt nad vse spoštuje.
On je namreč zelo strnjenemu držav-
ljanu države Texas in poleg tega je
tudi kapitan texanskih rangerjev,
kateri je s svojim revolverjem že po-
streljal najmanj jeden tucet texan-
skih roparjev. Ko se je pripetila zna-
na afera v Brownsville, je bil on pr-
vi na mestu in tako je tudi on prvi
poročal predsedniku o tedanjih iz-
gredih, koje so priredili tamošnji za-
morski vojniki, koje je potem pre-
sednik jedinstveno odločil iz stal-
ne vojske. Bill se je vsled tega pre-
pričal, da je vsa afera od njega ovis-
na in to je videti tudi njemu na ob-
razu, kajti nastopa skrajno samoza-
vestno. Preje je nosil navadno opravo
texanskih cowboyev, toda to oble-
ko je sedaj zamenjal z mešansko
in v take oblike je včeraj obiskal
predsednika Roosevelta v Belej hiši
in sler na misterioznem način, kakor
kak diplomat. Brez dvoma je prišel
v Washington vsled imenovanja afe-
re, o kateri je v senatu te dni zopet
govoril senator Foraker. Ko so ga
vprašali, čemu je prišel v zvezino
glavno mesto, je le dejal, da je do-
slo vsled predsednikove želje.

Predsednikov tajnik Loeb je pa
dejel, da predsednik niti ni vedel, da
bode prišel Bill v Washington in da
je prišel le na svojem potovanju
proti severu.

V vojnem tajnistvu se sedaj resno
posvetujejo, kako bi bilo mogoče ma-
le, rjave Filipince, ki nosijo ameriško
uniformo, spremeniti v toliko, da bi
postali belci. V to svrhu so z nji-
mi že eksperimentirali. Navadna vo-
jaška brana jim nikakor ne prija,
kajti dosedaj so jih krmili s tako hrano,
toda rezultati so bili nepopolni.
To velja o takozvanih scoutih, toda
konstablirji so se boljše obnesli, kaj-
ti oni le redkokdaj potrebujejo na-
vadno vojaško hrano. Ker ti ljudje
potnjejo vedno po deželi, jim daje
vlada običajno denar za hrano, tako,
da si lahko kupijo tako hrano, kakor-
žnjo žele. Vsled tega bode sedaj vo-
jni oddelek odredil, da se scoutom da-
je taka hrana.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1909

je dobiti s poštnino vred za 30ct.

Koledar je zelo obsežen in pri-
amerno darilo za božični novo leto.

Naročila naj se pošiljajo
Upravištvu "Glas Naroda",
82 Cortlandt St., New York.

Največji most na svetu zgrade v New Yorku.

PENNSYLVANIA ŽELEZNICA
NAMERAVA ZGRADITI TRI
MILJE DOLG MOST.

Vodil bode od Port Morris preko ka-
nala Hell Gate v Woodside.

NA LONG ISLAND.

Uradniki Pennsylvania železnice
so danes naznanili javnosti, da na-
merava imenovana železnica zgraditi
največji most, kar jih je na svetu.
Novi most bode vezal ameriško celi-
no, oziroma državo New Jersey pre-
ko New Yorka z otokom Long Island
in bode tri milje dolg. Jeden konec
mostu bode v Port Morrisu, dočim
bode drugi v Woodside na Long
Islandu. Največji oblok bode vodil
preko kanala Hell Gate in bode dolg
1000 milj (?). Most bode tu visok
140 čevljev nad vodno gladino, tako,
da bode pod njim lahko pluli tudi
največji parniki. Na mostu se bode
združile proge New Haven železnice,
kakor tudi one Pennsylvania želez-
nice, kakor tudi razne železnice v
Brooklynju. Z gradnjo novega mostu
bode pričeli takoj, kakor hitro bode
v New Yorku dodelan nov kolodvor
Pennsylvania železnice. Ko bode
most dodelan bode zamogli voziti vsi
vlakci iz krajev Nove Anglije direk-
tno proti jugu.

Sedaj vozi le malo vlakov iz Bosto-
na naravnost na jug. Te vlake pre-
važajo na posebnih parnikih iz se-
vernega New Yorka krog mesta v
državo New Jersey, oziroma na se-
danji kolodvor Pennsylvania želez-
nice v Jersey City. Ko bode pa novi
most zgrajen, bode prevažanje vlak-
ov s parniki popolnoma odpadlo.
Most bode zgrajen iz jekla in bode
tehtal 80.000 ton. Pota za pešce bo-
do zgrajena drugače, kakor za dose-
danjih velikih mostovih, kajti mesto,
da bi bila na vrhu, bode visela na
glavnem mostu in bode vsled tega
nekoliko nižja, kakor most. Stolpi
novega mostu bode po 300 čevljev vi-
soki.

Nachte za novi most je izdelal
prejšnji komisar newyorških mostov,
inženir Lindenthal, ki je rodom Čeh
iz Morave.

Strajk kočjažev v mestu New York.

V NAŠEM MESTU JE PRIČELO
NAD 3000 KOČJAŽEV S
ŠTRAJKOM. ZA VEČ-
JO PLAČO.

Policija nora stražiti hleve. Družbe
imajo pripravljenih 1000 skabov.

POSVETOVANJA.

Kaeih 3000 kočjažev, ki so člani
organizacije Liberty Dawn Assn.,
pričelo je včeraj jutraj ob 6. uri
štrajkati in policija mora sedaj na
desetih različnih prostorih v Manhat-
tanu stražiti hleve, da tako prepreči
eventualne nemire in izgrede. Dose-
daj se nikjer ni prišlo do nemirov.
Lastniki kočij so že dobili nekoliko
skabov, in kakor hitro pričajo sled-
nji z delom, bodo tudi nemiri in iz-
gredi ter napadi na dnevnem redu. V
kolikor je dosedaj znano, so lastniki
kočij pripravili že 1000 skabov, ki
bodo zavzeli mesta štrajkarjev.

V znak sošustva s štrajkarji bode
baje pričeli tudi šoferji newyorške
Taxicab Co. zopet s štrajkom in včeraj
so se vršila skoraj ves dan toza-
zadnja posvetoovanja. Štrajkarji
zahtevajo povečanje plače, kakor tu-
di skrajšanje delavnega časa.

Tom Longboat postane kristjan.

Toronto, Ont., 21. dec. Indijanec
Tom Longboat, ki je pri maratonskeji
dirki premagal italijanskega tekača
Dorando v New Yorku, postane kris-
tjan in član anglikanske cerkve,
kajti dosedaj je bil takozvani "ma-
likovalce" in pristaš Manitova. Te
dni se oženi tudi z Miss Maracle, ki
je Indijanka iz rodu Mohawk. Poro-
ka bode javna in se bode vršila po-
vodom beneficence predstave na odru
tutk dvorane Massey.

Longboatovo indijansko ime je Ca
Wa Ge, kar pomeni "vse", dočim se
njegova izvoljenka imenuje Ka hon
Do Son, kar znači po naše "vodja".

Požar v St. Albans.

V St. Albans, Vt., je zgorelo veliko
poslopje časopisa "St. Albans Mes-
senger". Škoda znaša \$50,000.

Bodoči zvezini senat.

Novi senatorji.

DNE 4. MARCA POIDE 31 SENA-
TORJEM NJHOVA SENA-
TORSKA DOBA.

Od izpraznjenih mest jih je že 18
popolnjenih z novimi senatorji.

NOVI LJUDJE.

Washington, 21. dec. Dne 4. marca
poide senatorska doba 31 zvezinim
senatorjem, kar pomenja, da pride v
zvezini senat skoraj tretjina novih
ljudi. Osemnajst mest je že popolnje-
nih s pomočjo volitev, ali pa zo-
petno volitvijo. Razn navadnih va-
kan, je letos postala še jedna izvan-
redna, kajti senator Knox iz Penn-
sylvanije bode resigniral, da zamo-
re vstopiti v Taftov kabinet kot zve-
zini tajnik Zjed. držav. Za sedež se-
natorja Knoxa bode prišlo v Penn-
sylvaniji do hudega boja, in to velja
tudi za sedež senatorja Forakerja
v državi Ohio. Sedanji zvezini tajnik
Elihu Root bode kandidiral v zvezi-
ni senat na mesto dosedanjega new-
yorškega senatorja Platta in on bode
najbrže tudi izvoljen.

Senatorske volitve se bode še vr-
šile v državah Ohio, Pennsylvania,
Connecticut in Indiana. V Ohio kan-
didira za senatorsko mesto, brat
predsednika Tafta, Charles Taft, ki
nastopi pri volitvah proti nasprotni-
ku svojega brata, senatorju For-
akerju. V Indiani namerava postati
senator demokratični podpredsed-
niški kandidat, Kern, kateremu je W.
J. Bryan obljubil, da mu bode dal
stanovanje v Belej hiši v slučaju, da
bi bil izvoljen, kar se pa naravno ni
zgodilo.

DALAI LAMA SE VRNE DOMOV.

Vodja budistov se zopet nastani
v Lhasi.

Peking, 21. dec. Po štiri leta tra-
jajočem potovanju je budistični pa-
pež Dalai Lama danes nastopil pot
iz Pekinga v svojo domovino, oziroma
v Lhaso v Tibetu. Imenovano me-
sto je ostavil, ker je pred štirimi leti
prišel oddelek angleških vojakov pod
vodstvom polkovnika Youngshunda
v Lhaso. Dalai Lama je prišel pre-
ko Mandžura na Kitajsko, kjer je na-
pravil oblastim obilo nepriklje in
stroškov. Sedaj ga je kitajska vlada
prijela za to, da se vrne v do-
movino.

DEKLETA NAPADLE UREDNIKA.

Po napadu se ušle z avtomobilom.

Lakewood, N. J., 21. dec. May in
Margherita Birmingham, ki hodita
še v šolo, sta danes na javnem pro-
storu s korobačem napadli lastnika
in urednika nekega temperančnega
časopisa, Harry T. Hagamana. Ured-
nika sta napadli, ker je v svojem ča-
sopisu razžalil njuno mater, ki se
bavi s prodajo pive v steklenicah.
Urednik je sicer dobil od sodišča za
deklacije zaporno povelje, toda obe
sta dosedaj še prosti. Ko ju je mi-
rovni sodnik Jeffrey skušal prijeti,
sta deklici ušli v avtomobilu, katerega
so jima pripravili meščani iz Lake-
wooda. Ko sta se deklici peljali
skozi mesto, so ju meščani navdušeno
pozdravljali. Obe se bodesta prosto-
voljno vrnili v mesto, kakor hitro bo
določen dan za sodno obravnavo. Se-
daj živita pri nekei rodbini, ktera ji-
ma je ponudila vse potrebno, kakor
tudi popolno varstvo. Meščani so se-
daj pričeli nabirati prostovoljne pri-
spevke, da se s tem denarjem plača
njun zagovorini. Imenovani urednik
je skrajno nepriljubljen, ker je so-
vražnik opojnih pijač in vsled tega
mora sedaj policija čuvati njegovo
hišo, ker se je bati, da jo množica
ne napade.

Prazgodovinsko mesto.

Washington, 21. dec. Tajnik Smith-
sonovega zavoda, Charles W. Wal-
cott, poroča v svojem letnem poro-
čilu, da bode v Arizoni v kratkem
popolnoma odkriti drugo mesto Pom-
peji. Kongres je dovolil veliko svo-
to v svrhu izkopanja prazgodovinske-
ga mesta, ki se nanaja tam, kjer sto-
ji mesto Casa Grande v Arizoni. Do-
sedaj so izkopali že mnogo prastarih
poslopj, katerih največje je 200 čev-
ljev dolgo. V tem poslopju je 12
sob iz masivnega zidu. V srednji
sobi stojte neke vrste sedež ali pre-
stol, kateremu pravijo Pima Indijanci
"sedež kralja Montezume".

Naše kolonije.

Letno poročilo.

URAD ZA KOLONIJE, ALI INZU-
LARNE POSESTI ZJED. DR-
ŽAV, JE OBJAVIL
SVOJE PORO-
ČILO.

Filipinski scouti so se izvrstno ob-
nesli glede vzgoje domačinov.

TARIF.

Washington, 21. dec. General Cla-
rence R. Edwards, ki je šef urada za
inzularne zadeve, je v svojem letnem
poročilu nad vse pohvalil filipinske
scoute in potem priporočil, da se pre-
meni filipinski tarif v prid tamošnje-
ga prebivalstva. Nadalje izraža
v svojem poročilu tudi nado, da je mir
na Filipinih sedaj ustanovljen, in da
tudi na Cubi ni pričakovati kakih
novih nemirov. Scoute so jeden iz-
med najvažnejših faktorjev pri vzgo-
ji Filipincev, kajti oni skrbijo v pre-
jvi vrsti za to, da se tamošnje prebiva-
stvo poslužuje vseh naprednih sred-
stev, tako, da so družinske in živ-
ljenske razmere mnogo boljše, kakor
so bile v prejšnjih časih.

Senat je že dobil zakonski predlog
glede izboljšanja filipinskega tarifa.
Ta zakon bode določal, da se zamore
filipinsko blago carine prosto uvažati
v Zjed. države in da se uvede med
Filipini ter Zjed. državami prosta
trgovina. To naj velja tudi za slad-
kor, ki je glavno izvozno blago ime-
novanega otočja.

Mnogo je pričakovati tudi od že-
leznic na Filipinih, zlasti v kolikor
pride v poštev potniški promet.

Poročilo se nanaša tudi na otočje
Hawaii, na Guam, Samoa in na otok
Puerto Rico, vendar pa tu ni bilo
med letom mnogo novega.

SODNIJSKO ZAVEZAN JEZIK.

Prepir med sosedami; sedaj se ne
smejo več pozdravljati.

Cleveland, O., 21. dec. Policijski
sodnik Levine je te dni razpravljal
o tožbi, katero je vložila Ana Belden
proti Josipini Sternicki, 5524 Carry
Ave. Med imenovanima ženskama
vlada namreč neprestani prepir, kaj-
ti obe živiti jedna kraj druge, tako
da imata obilo prilike prepirati se.
Sodnik je zadevo pametno razsodil,
kajti razsodil je sledeče: "Veljalo
vas bode \$35, četo svoto bode te
moral plačati takoj, ko spregovorite z
Ano Belden prvo besedico, pa naj bo
ta besedica dobra ali slaba."

Na ta način je namreč mogoče že-
nske pridobiti za to, da drže svoje je-
zike za zobni, kajti kazni, ki se na-
loži na prve besede, koje spregovore,
pa naj že bode te besede navaden po-
zdrav, ali pa kaj drugega, prav gotovo
deluje. Ako se ženske kedaj pozdra-
vijo, se ta pozdrav čestokrat spre-
meni v kazenski slučaj, o katerem se
mora potem razpravljati pri sodišču.
Tako se na primer ženske čestokrat
pozdravijo in potem prično govoriti.
Med govorom pa pride do prepira,
posebno še, ako se že od prej dobro
ne razumejo.

Iz tega razloga je imenovani sod-
nik tudi odredil, da Beldenova ne
sme več govoriti s Sternicko, kajti
ako se to zgodi, bode morala pri prvi
besedi plačati zgoraj navedeno de-
narno kazn.

Vagon brez kolesa.

Middletown, N. Y., 21. dec. Na
Ontario & Western železnici se je pri-
petila nezgoda, kajti na vlak, ki je
bil mešan z osebnimi in tovornimi
vagoni in ki je vozil proti jugu, je od-
letelo neko kolo. To so pa opazili
šele potem, ko je vlak dospel na po-
stajo Summitville, severno od tukaj-
šnjega mesta. K sreči je kolo odle-
telo od nekega tovornega vagona, ki
je pa kljub temu srečno vozil po sed-
mih kolesih, in sicer s hitrostjo po
60 milj na uro. Kolo so našli kas-
neje pri Red Hill Switch.

Američani in sladkor.

Washington, 21. dec. Statistični
urad zvezne vlade, naznanja, da
povzije vsak ameriški državljan vsa-
ko leto polovico toliko sladkorja, ko-
likor sam tehta, kajti pri nas se vsa-
ki dan porabi za milijon dolarjev
sladkorja. Lani se je porabilo v re-
publiki 7.089.667.975 funtov slad-
korja.

Potres v Franciji.

Le Puy, Notre Dame, Francija, 21.
dec. Včeraj se je tukaj pojavil jak
potresni sunek. Potres je sicer napra-
vil med ljudmi dokaj strahu, toda ni-
kake škode.

Nova vlada v republiki Venezuela.

VENEZUELSKI PODPREDESE-
NIK GOMEZ JE IMENOVAL
NOVE MINISTRE.

Glavni pristaši predsednika Castra so
ostavili prva mesta.

REVOLUCIONARJI.

Fort of Spain, Trinidad, 22. dec.
Podpredsednik republike Venezuele,
J. Vicente Gomez, kateremu je pre-
sednik Cipriano Castro pri svojem
odpotovanju v Evropo izročil pred-
sedništvo, je ustanovil povsem novo
vlado. On je odsvolil stari kabinet,
čegar vodja je bil minister inostranih
del, dr. José de Jesus Paul, in kte-
ri je odsvolil svojčasno francoskega
in nizozemskega poslanika. Imeno-
vano je že novo ministerstvo, čegar
člani so zastopniki raznih političnih
strank in kateri so se v zgodovini de-
žele na razne načine odlikovali.

Kabinet sta ostavila dr. Jesus Paul
in tudi dr. Baldo, kateri potuje sedaj
s predsednikom Castrum po inozem-
stvu. Baldo je bil naučni minister.
Mesto vojnega ministra generala Di-
ego Ferrera je prevzel general Re-
gulo Olivares, ki se je pred šestimi
leti odlikoval pri zatrtju tedanje re-
volucije. Vodstvo notranjega mi-
nistertva je prevzel Linares Alean-
tara.

V Caracasu so ustanovili najstrožjo
cenzuro, toda kljub temu prihajajo
od tam tajna poročila, da po vsej
Venezueli vre, odkar je predsednik
Castro odpotoval. Do krize je prišlo
že pred par dnevi in tako je bil pod-
predsednik Gomez prisiljen odstraniti
iz kabineta vse prijatelje predsedni-
ka Castra.

Odkar je predsednik ostavil deželo,
so revolucionarne stranke izredno
hitro naraščale in vse je agitiralo
proti Castru. Vlada je bila prisli-
ljena revolucionarnim strankam po-
deliti razne koncesije in tako vlada
sedaj v deželi mir.

Iz Venezuele se tudi poroča, da so
tamkaj prišli na sled zaroti proti ge-
neralu Bello, poveljniku trdnjave San
Carlos v Maracaibo. Zarotnike so
prišli in ustrelili.

Ušel in se oženil s svojo tačso.

Roanoke, Va., 21. dec. Trgovec D.
W. Williams iz Floyd countyja je
ostavil svojo ženo in otroke ter ušel
in se oženil s svojo tačso, oziroma
z materjo svoje žene. Sedaj bode
z njo še v večjem sorodstvu, kajti
njegova sedanja žena bode njegovim
otrokom mačha in stara mati.

Williams se je najpreje oženil z
Miss Mary Sours, s katero pa ni bil
srečen, tako da se je končno ločil in
takoj nato pričel ljubavno razmerje
s svojo tačso, oziroma z materjo svo-
je žene. Včeraj sta se odpeljala in
danš se že govori, da se v kratkem
poročita. Kakor se je zvedelo, sta
ušla v Tennessee.

Na poti proti Suez.

Washington, 21. dec. Rear-admiral
Sperry, poveljnik našega brodivja
oklopnice, je brzojavno sporočil našej
vladi, da je brodivje včeraj ostavilo
mesto Colombo na otoku Ceylon in
se napotilo proti Suez.

Čičaški Čehi za svoje rojake na Českem.

Chicago, Ill., 21. dec. V sporazu-
mu vseh v Ameriki živčih Čehov so
tukajšnji Čehi včeraj pri posebnem
ljudskem shodu sprejeli resolucijo,
koje bodo poslali avstrijskemu cesar-
ju Fran Josipu. V tej resoluciji pro-
sijo cesarja, naj milostno postopa z
primi Čehi, ki so povodom prekega
sola v Pragi postali žrtve brutalno-
sti avstrijskih oblastij.

Ameriška banka v Pekingu.

Peking, Kitajska, 21. dec. V krat-
kem se tukaj ustanovi ameriška ban-
ka, ki bode podružnica newyorške In-
ternational Banking Corporation. To
bode prva ameriška banka na Ki-
tajskem.

Cena voznja.

Parak od Avstro - Američane
rte na dva vijaka

"ALICE"

odpluje dne 30. decembra.

Parniki voze 14 dni v Trst. Voznji
cena velja iz New Yorka:
"ALICE".....\$31.00
do Trsta ali Reke.....31.60
do Zagreba.....32.20

Položaj na Balkanu.

Avstrija za mir.

AVSTRIJA SE JE DELOMA UDA-
LA TURŠKIM ZAHTEVAM
IN BODE PLAČALA
ODŠKODNINO.

Ponuja Turčiji 100.000.000 kron, toda
Turčija več zahteva.

KONFERENCA.

Dunaj, 22. dec. Iz Carigrada se
brzojavlja, da se je tamošnji avstrijs-
ki poslanik Pallavicini posvetoval z
velikim vezirjem Kjamil pašo o ime-
novanju posebnih turških delegatov,
kteri naj se posvetujejo z Avstrijo
o aneksiji Herceg-Bosne. Avstrija je
namreč uvidela, da s silo ne more
mnogo doseči in vsled tega je po ru-
skem navetu sklenila plačati Turčiji
veliko odškodnino, ako bi slednja pri-
poznala aneksijo obeh dežel. Rusija
je namreč Avstriji obljubila, da bode
privolila v aneksijo obeh dežel v slu-
čaju, da plača Avstrija po Turčiji
zahtevano odškodnino.

Berolin, 22. dec. Semkaj se poroča,
da je Avstrija sklenila plačati Tur-
čiji sto milijonov kron (\$20,000,000)
odškodnine za Herceg-Bosno, da pa
Turčija s to svoto nikakor ni zado-
voljena ter zahteva 250 milijonov
kron. Ako pride od tega, postane
avstrijski državni dolg še večji.

Berolin, 22. dec. Medtem, ko pri-
hajajo iz Avstrije zelo pomirljive ve-
sti glede Balkana, se zopet iz Turčije
poroča, da postaja položaj med
Turčijo in Avstrijo zopet skrajno
vzemirljiv, tako da je tudi nevar-
nost vedno večja. Avstrija je pozva-
la Turčijo, naj jej povrne ono škodo,
kojo ima vsled bojkota proti avstrijs-
skemu blagu, toda Turčija je takoj
odgovorila, da o tem ne more biti niti
govora in avstrijski kabinet je nato
sklenil, da ne plača zahtevane od-
škodnine za obe deželi. Turčija je
želela, da prevzame Avstrija del tur-
škega državnega dolga, toda do tega
ne bode prišlo. V političnih krogih
v Berlinu so prepričani, da je po-
ložaj postal zopet skrajno nevaren in
tukaj je vsakdo prepričan, da pride
spomladi do vojne.

Našli otročje truplo.

Lovci iz May's Landing so našli pri
Estelville, N. J., v grmovju zgorelo
truplo nekega otroka, kakor tudi
ostanke zgorelega otročjega vozika.
Lovci vsega tega niso preiskovali,
pač so pa zadvo sporočili policiji.

Ni vedel za ime svoje neveste.

Indianapolis, Ind., 21. dec. K tu-
kajšnjemu county klerku je prišel
neki Henry Clay Gore, ki je naprosil
za uradno dovoljenje za ženitev.

"Kako je ime nevesti?" vpraša ga
klerk.

"Tega pa ne vem, kajti ime je zelo
čudno", odvrne mu Gore, "kar zapi-
šite, kar vam je drago. I don't care."

"Toda ali res ne veste imena, ali
se ne morete spomniti, kako je ime
vasej ljubici?"

Gore se ni mogel spomniti in radi
tega so ga poklicali k nevesti, da mu
pove svoje ime.

Velik požar v Mobile, Ala.

Mobile, Ala., 21. dec. V velikej
trgovini sladkorja tvrde W. C. Bang-
hauser na Commerce St. je včeraj
nastal velikanski požar, ki je napra-
vil za \$100,000 škode. Imenovana
trdnja je imela v zalogi tudi mnogo
raznih blagin, daniel in umetnega
ogrnja, tako, da se je požar še lažje
razširil. V prodajalni se je pripetilo
več razstrelj, ki so napravile ravno
toliko škode, kakor požar.

Duhoven utonil na potu v domovino.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Printed and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS HENRIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and
address of principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na leto velja list za Ameriko in
Canslo \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . 2.00
" Evropska za leto 4.50
" pol leta 2.50
" Evropska za leto 1.75
" pol leta 0.87

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vseh mest in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.

Denar naj se blagovno pošilja po
Money Order.

Za spremembi kraja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
povelje naznani, da hitreje naj-
demo naslovika.

Dopisom in pošiljankam naredite naslov:
"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, New York City.
Telefon: 4687 Cortlandt.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Adress of the principal office: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

bode nihče več zmenil. Vsakdo bode
kušal prehiteti svojega bližnjega in
mu škodovati, samo da izpolnjuje ko-
risti za samega sebe; prepričani bode
ravno taki, kakor so bili pred prazni-
kom in vse se bode nadaljevalo na
isti način, kakor prej. Taka je slo-
venska narava, ki ne more spre-
meniti in ktera je na svetu napravila
že nepregledno gorje, kajti priznati
moramo, da se ljudje premalo ozirajo
na krasen izrek:

MIR LJUDEM NA ZEMLJI!

Boljši državljani.

Najnovejšo postopanje pri natu-
ralizaciji naseljenikov se je izkazalo
kot dobro. In če se tudi ni izkazalo
kot najbolje, vendar ne bi bilo pripo-
ročati, da bi se to postopanje še en-
krat prenosovalo, ker za take stvari
je bolje, da se jih več ne dotika, ko
so neupljane, kajti bolje je, če imajo
se pa tje kako nepopolnost, kakor
da bi se vsak dan spreminjale.

Zvezin generalni pravnik z zado-
voljstvom omenja v svojem letnem
poročilu, kakšen učinek da ima novo
to postopanje. Navaja dokaze, da ni
samo postopanje boljše, ampak da so
bolj, ki tudi državljani, in to ravno
vsled tega postopanja. Potemtakem
se je nade, ktera se je gojila pri tej
novosti, več kot izpolnila. Dobro
je to!

Naš čas pa ljubi sama pretiravanja,
našemu stremljenju uga to tudi tak-
rat, ko bi že samo dejstvo zadostoval.
Tako je tudi tukaj. Dejstvo,
da se je novo postopanje izkazalo kot
dobro, bi zadostovalo prikazati nje-
govo korist, ne bi bilo pa potrebno
pristavljati še, da je to provzročilo
boljše državljane, kajti o tem se da
komaj kaka sodba izreči. Kteri sodnik
bi bil merodajen pri razsoditvi,
da so ti po novem načinu naturalizi-
rani ljudje bolj od onih po starem
načinu?

Eden od onih mož, kteri ima po
svoji visoki sodniški službi od strica
Sama vso moč v rokah, prestroji
inozemce v ravnopravne ameriške
državljane, je celo opazil, da so ljud-
je, kteri so po novem načinu držav-
ljani postali, boljše kakovosti od onih,
ki so še po starem postopanju prišli
do državljanstva lista. V svojem
poročilu na generalnega pravnika
pravi dobesedno tako-le: Z novim
postopanjem se je vse spremenilo...
Z nobeno besedo ne morem opisati
razloka, ktereja opazim pri sploš-
nem pregledu prošlee. V prejšnjih
dneh so te spominjali hodniki sodniš-
kega poslopja na izbruh zločinskih
vrst, kteri kakovosti se sploh popi-
sati ne da. Ko prisegajo pred me-
no cele čete prošlee, kteri dam
radi udobnosti sedeže porotnikov, si
želim, da bi moji porotniki povpre-
no ravno tako čestiti in inteligentni
bili. Ponoviti moram le to, da je raz-
loček proti prej tako velik, da bi iz-
gledal vsak poskus opisati ga ko di-
vja pretiranost.

Taka sodba o novih državljanih je
od tako avtoritativnega mesta gotovo
razveseljava. Radostna tem bolj, ker
bi se skoro mislilo, da so ljudje, kteri
postanejo sedaj državljani, boljše
kvalitete od prejšnjih. Nenavadno
pa se zdi človeku, če gre sodnik v
svojem entuzijazmu tako daleč, da
pripisuje takej novosti popolno pre-
ustrojitev ljudi, ki postajajo sedaj
državljani. Dravljani boljše kaka-
vosti — kdo nam velja tu kot autori-
teta, da bi smel, ko ustreba, o tem
odločiti? Subjektivno, to je osebno
mnenje bi bilo tu vse, o objektivnem,
to je o splošnem pa se tu govoriti
ne more.

DOPIS.

Braddock, Pa.

Cenjeni g. urednik:

Nimam sicer nič važnega, ali ven-
dar prosim, da uvrstite teh par vrst
v naš dnevnik Glas Naroda. — Več-
mesečna kriza je vzela marsikterim
rodbinom vsakdanji kruh in težke
dneve so imeli.

Za spomenik naših slovenskih bra-
tov, kteri so prelili mučniško kri za
svoj narod, sem nabral pri naših slo-
venskih bratih svoto \$3.00, ktere Vam
s tem pošiljam, da jih odpravite na
svoje mesto. Želel bi, da bi od prve
do zadnje naselbine širom Amerike
prispevali vsak po svoji moči!

Pozdrav vsem! Ivan Varoga.

Waukegan, Ill.

Cenjeno uredništvo:

Prosim, da priobčite to najine ža-
lostne vrstice v našem priljubljenem
listu Glas Naroda. Bog nam je vzel
mater, v 44. letu starosti. Bili so 19
mesecev v Ameriki, sedaj pa jih je
Vsega močnejši poklical k sebi in re-
ši dolgotrajne bolezni. Pokopali smo
jih 11. decembra ob 9. uri zjutraj z
mašo.

Zahvaliva se s tem najtopleje Ani
Rep, ktera je šla okrog prijateljev
in prijateljic in nabrala za lep venec
pokojnici, ktereja smo na materin
grob položili. Bodi vsem daroval-
cem iskrena hvala!

Z Jelenom je še vedno jednako; de-
lamo po 4 ali 5 dni v tednu, v pro-
stem času se pa kratkočasimo s pri-
ljubljenim našim listom Glas Naroda.
Rojake prosiva, da se na ta list na-
ročajo, ker ta nam v resnici prinaša
dovolj zanimivih novic. — Pozdrav
vsem rojakom in rojakinjam po ši-
rni Ameriki!

Pozdravljač Vas, g. urednik, sva
udana Vam
Fran in Ivan Stržinar, sina.

Pueblo, Colo.

Dragi g. urednik:

Prosim Vas, da mi natisnete par
vrstic v našem priljubljenem listu
Glas Naroda, da naznam rojakom
po širni Ameriki, kako se nam godi
tukaj. Z delom gre bolj počasi, upa-
mo, da bode kmalo boljše.

Tudi na društvenem polju lepo na-
predujemo, posebno društvo sv. Petra
in Pavla. Dragi rojaki! Slišali ste,
ali pa brali v slovenskih časnikih,
kako se godi našim rojakom v rod-
nem svojem kraju, kako jih zatirajo
ko divjo zver. Dolgo, zelo dolgo je
bilo srce naših Slovencev trdo, zdi se
mi ko koleradiško kamenje... In ven-
dar zdramil so se!

Da se našim narodnim mučnikom
kar najprej postavi spomenik, smo
nabrali tudi mi precejšnje prispevek!
Na tako naselbino, ko je naša, sem
v resnici ponosen! Nabirat sem šel
v nedeljo 13. decembra in vsaki mi je
rad dal! Boli me, da moram omeniti
nekaj, kar ne prikazuje gotovih ljud-
ij v najlepši luči! Prišel sem namreč
v eno gostilno, kjer so me, mesto
da bi mi kaj dali, opsovali! Obelo-
danih bi njih imena, pa niso vredni,
da bi se njih imena svetila v sloven-
skem listu! Nesramno pa je, da ima
gostilničar, kteri živi od samih Slo-
vencev, nemški napis na svoji gostil-
ni, in mlačnost je od nas Slovencev,
da kaj takega trpimo, posebno še tu-
kaj v Ameriki! Takih ničvrednežev
bi se moral vsak rojak ogibati!!!

Vidite, dragi rojaki, ko bi vsi taki
bili, kako bi se našim rojakom v sta-
rem kraju slabo godilo! Žene in
otroci so zapuščeni, moške težko ra-
njeni in v bolnici, drugi zopet v je-
či... Kako ponosni smete biti, ko se
vrnete kdaj v svoj mili kraj in ugled-
ate tam spomenik padlim žrtvam
Adamu in Lunderu! Pri tej priliki
bi prosil tudi druge rojake po širni
Ameriki, da naj i oni store svojo
dolžnost, ako je še do sedaj niso sto-
rili! Mi, ameriški Slovenci, mora-
mo našim rojakom onkraj oceana
imponirati!

Konec našega dopisa pozdrav-
ljam vse rojake širom Amerike, želeč
jim prav vesele božične praznike in
srečno novo leto!

Za spomenik so darovali sledeči:
Po \$1.00: Anton Radelj in Fran
Bambič.

Ivan Vodanič 75c.

Po 50c: Loui Potokar, Fran Mehle,
Ivan Merhar, Anton Dejak, Fran
Čampa, Ljudevit Sporar, Fran Janež,
Anton Pritekel, Ivan Ahčin, Ivan
Mave, Ivan Goršič, Martin Tekavčič,
Fran Horvat, Josip Brezovar, Martin
Kostelec, Fran Kaplan, Ivan Zupan-
čič, Anton Rebelj, Josip Miklič in
Josip Javornik.

Po 25c: Ivan Petrič, Louis Bradač,
Josip Peček, Fran Košak, Fran Bra-
dač, Fran Hren, Fran Anžlovar, Ig-
nac Mišmaš, Maks Bračič, Katarina
Didolter, Josip Šuštar, Fran Janežič,
Fran Zupančič, Fortunat Šile, Fran
Janežič, Ivan Heglar, Ivan Pogorelec,
Fran Rupar, Josip Gregore, Josip
Jannik, Josip Skubic, Josip Beden-
čič, Andrej Zajc, Ivana Okoren, Ivan
Pritekel, Ivan Znidaršič, Ivan Zerne,
Anton Možina, Anton Hrovat, Josip
Pugelj, Matija Pantar, Ivan Centa,
Fran Jager, Josip Somrak, Jurij Ru-
dolf, Nikolaj Radović, Anton Prija-
telj, Rudolf Kalingar, Fran Vodlan,
Karolina Zupančič, Anton Kočevar,
Josip Gerem, Josip Nared, Janez
Francelj, Janez Kocman, Louis Jane-
žič, Anton Janežič, Karol Vidmar,
Jakob Vidmar, Josip Markar, Peter
Čulig, Fran Mohar, Ivan Andosik.

Po 20c: Anton Grediser, Anton
Valentič, Jernej Bedenčič, Blaž Ke-
ren, Marija Steblaj in Anton Kaplan.
Po 15c: Fran Gredišer, Božo Mila-
jevič, Djuro Tepovae, Josip Zalar,
Ivan Prezel, Fran Tekave, Andrej
Fabjan, Gregor Vidmar in Ivan Kra-
lič.

Po 10c: Martin Škufca, Ivan He-
nigsmann, Ivan Znidaršič, Jakob
Škufca, Fran Jaklič, Josip Jeršin,
Louis Zupančič, Fran Kočevar, Ja-
kob Skube, Ivan Vidmar, Fran No-
san, Jakob Vidic, Venceslav Jaklič,
Josip Fric, Nace Bradač, Fran Go-
dec, Ivan Šterk, Josip Milnar, J. S.
Roitz, Mihael Milošević, Ilija Čiča-
novan, Ilija Bobočaj, Josip Okoren,
Louis Strah, Matija Malešek, Ivan
Skube, Jernej Petek in Anton Kra-
lič.

Peter Stac 5c.
Torej skupaj \$33.25.
Od te svote naj se pošlje: bolnikom
v bolnišnici \$15.00, za spomenik pa
\$18.25.

Louis Boltezar, nabiralec.
1226 Mahren Ave., Pueblo, Colo.
Živili darovalci! Vam pa, dragi
rojak, izrekamo za Vaš trud in požr-
tvalnost iskreno hvalo! Čast tak-
im zavednim možem!
Uredništvo "Glasa Naroda".

Vojna leta 2000.

Fantastična povest.

Ruski spisal A. Borum.

III.

Prebudil sem se od nekega straš-
nega potresa. Pred menoj je stal isti
Saver ter njegov sluga; vsi trije smo
se peljali v samovozečnem vozju; v
drugem vozju se je menda vozil Vi-
zer s svojim štabom. Nisem mogel
povedati tega gotovo, zato, ker je po-
stalo že temno, pa tudi spamec me je
premagoval, tako da je vse, kar se je
potem godilo, plavalno mimo mojih oči
ne povsem jasno, kakor prepreženo
z meglo.

Jasno je bilo samo to, da idemo
v boj. Kamorkoli si pogledal, povsod
so bili vidni vojaki. Žarni snopi
električnih luči so od časa do časa
razsvetljevali vso okolico, i bojno po-
lje je bilo razsvetljeno nekaj hipov,
potem se znova pogreznilo v nepre-
dorni mrak. Na našem potu smo pre-
vozili dokaj široko reko po hitro iz-
vršenem mostu iz kavčukovih roka-
vov, zvezanih med seboj. Na obron-
ku nevisokega hriba se je razvrstila
pehota in imel sem priliko ogledati
si njeno orožje. Pokazalo se je, da
so vsi oboroženi z avtomatičnimi pu-
škami. Puška se po jednem strelu
znova sama nabaše ter sama izproži,
vojaku preostaja nadzorovati le hi-
trejšo ali počasnejšo streljanje, pa
svoječasno prilagati patrono.

Orožje iz aluminija je kaj lepo na
pogled in seveda zelo lahko; pa tudi
meriti z rokama ni treba; vojak po-
loži njegovo cev na posebno podstav-
ko, a sam leži za prikritjem, obrača
puško, kamor sledi in jo drži samo
za kopito.

Daleč tam, v kraju nevidnega so-
vražnika so začele za hipce bliskati
se zdaj rdeče, zdaj zelene, zdaj sinje,
zdaj raznih drugih bojev luči. To so
optična znamenja med poveljniki po-
sameznih oddelkov, kteri si naznanja-
jo, kako združiti sile ter preiti sredi
globoke noči k napadu.

Poveljnik jednega naših oddelkov
potegnil je iz žepa specialni nočni
zemljevid okolice, natisnjen, v temi
s fosforno-svetilnimi barvami in prav
takšen kompas se je zagledal v nje-
gov kazalec in, zazriši na zemljevidu
cilj, zaukazal: "Jedenajst stopinj dve
desetini minute začetek! Stransko
meriti — severo — severo — vstok!
Prenehaj streljanje pol minute!"

Vojaki so pripravili puške, prešlo
je ravno pol minute in mesto praske-
tanja, ki sem ga pričakoval, se je
mahoma razdalo le sčanje, nalik iz-
puščanju para iz stroja. Na moje
vprašanje mi je Saver pojasnil, da
oni ne streljajo s smodnikom, temveč
z nekim plinom, ki se zgosti malone
v trdo in se kot tak shrani. Nepri-
jatelj ima po njegovem mnenju čisto
gotovo posebne tope, ki bruhajo zgo-
ščeni zrak; le-ti vlačijo va-se vzdih,
zgostajo do najskrajnejšega mej in za-
tem, z močjo najsilovitejšega viharja,
ga mečejo na sovražnika.

"Izdelovanje teh še nikjer ne po-
znatih topov", je omenil Saver, "se
drži v najstrožji tajnosti; večina na-
ših višjih častnikov je skeptična do
njih; samo general Vizer pa še nekaj
specialistov matrijo to stvar resno."
Medtem je naše streljanje napra-
vilo vidno malo učinkov: rdeče ter
zelene luči sovražnikov so i nadalje
migljale in nedvojbeno vedno bolj in
bolj približevale se nam.

Postalo je neprijetno od nepresta-
nega svita po zraku letčih krogelj,
ki so udarjale v nasipe ter barikade
iz električnih vozov.

Med vojaki razlegali so se zdajci
kriki, ječanja ter preklinjanja, kar je
pričalo, da jih mnoge nevidne krogelje
zadevajo.

Sedli smo zopet v svoj voz ter
zdržali na drug kraj bitke, na veliki
hrib, kjer je že stal s svojim štabom
general Vizer.

Tu, kakor i prej pri mojem prvem
srečanju z Vizerjem, so bila nareje-
na uprav taka aluminova prikritja.
Sicer se je teme hriba potapljalo v
neprednem mraku, dočim so v pod-
nožju njegovem električna solnea raz-
svetljevala bojno polje daleč na okolo
na vseh krajih.

Vsled tega električnega svetila je
bilo vidno, kak so se nešteti broji so-
vražnika, jednako mravljinskemu ro-
ju, v neskončnih razpredelkih pre-
mikali: tež vrhove hribovitega pogor-

ja ter se spuščali v dolino, ki jih je
ločila od nas, da bi bili tudi z nami
odločilen boj.

Zatem smo docela jasno videli, ka-
ko neprijatelj hiti za prikritja, kako
potaka s seboj obilice nekih nam ne-
znanih, polovnjakom sličnih predme-
tov. Vsi, ki so se nahajali v našem
glavnem prebivališču, so se vznemi-
rili, ne vedoč, kaj to pomeni; večina
je vsejedno prišla konečno do sklepa,
da tisti polovnjaki niso nič drugega,
nego prenesljiva prikritja. Z njimi
hočejo brzokone okrepiti tisti kraj ravn-
nine, da bi celo pred samim nasko-
kom imeli prikritje.

Po številjenju generalnega štaba
nas je čakalo delo z arnado 300,000
mož; ako se le ta dvigne z vso svojo
veličino, bode težko našim vojakom
odbiti naval. To se dopustiiti ne sme.
General Vizer, ogorčen zbog svojih
prejšnjih neuspehov, je zaukazal pri-
stopiti k raketom.

In krže, kot bi čakale baš tega po-
velja, javile so se raketne baterije,
ljudje so zabili v zemljo kole in vta-
kili v obroč neke čudne patrono po
obliki zelo slične smodki, a dva vatla
dolge. Ognjeni rep, navadno spre-
mljač raketo za časa njenega letenja,
je bil tu jedva viden ter je hitro u-
gasnil, čeprav je živžvanje ter sčanje
pričalo jasno, da raketa še vedno
leti.

ODSTOPILO

Od društva Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Jozef Crnigorič cert. 5461 I razred. Društvo šteje 148 udov.
Od društva sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y. Rudolf Tassotti cert. 10156 II razred. Društvo šteje 31 udov.
Od društva sv. Janeza Krst. št. 75 v Conemaugh, Pa. Jakob Česnik cert. 7077, I razred, Jernej Križman cert. 7027 II razred. Društvo šteje 18 udov.
Od društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. Mar. Simončič cert. 5935 I razred. Društvo šteje 240 udov.
Od društva sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. Alojz Starman cert. 10378 I razred. Društvo šteje 74 udov.
Od društva Zvon št. 70 v Chicago, Ill. Mihael Skofir cert. 10297, Lovrenc Lotrič cert. 10593. Oba v I razredu. Društvo šteje 44 udov.

ORTANI

Iz društva sv. Rešnjega Telesa št. 77 v Krabtrell, Pa. Mihael Gole cert. 7595 I razred. Društvo šteje 21 udov.
Iz društva sv. Sreč Jezusa št. 2 v Ely, Minn. Margareta Murgel cert. 8123. Društvo šteje 75 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. Ana Šikonja cert. 9507. Društvo šteje 53 udov.
Iz društva sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Josip Grič cert. 10766 I razred. Društvo šteje 34 udov.
Iz društva Sokol št. 38 v Pueblo, Colo. Josip Ilić cert. 6793 I razred. Društvo šteje 46 udov.
Iz društva sv. Sreč Jezus št. 2 v Ely, Minn. Franc Murgel cert. 454 I razred. Društvo šteje 123 udov.
Iz društva sv. Jožefa št. 12 v Pittsburg, Pa. John Petrič cert. 3939. Društvo šteje 86 udov.
Iz društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. Ivan Šikonja cert. 2375 I razred. Društvo šteje 171 udov.

ODSTOPILO

Od društva sv. Petra in Pavla št. 80 v Aquilar, Colo. Anton Čeliga cert. 7944 I razred. Društvo šteje 13 udov.

NAZNANILO UMRILIH ČLANOV.

Ivana Tančar cert. 8721 od društva sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs. Umrli 19. julija 1908 na zastrupljenju krvi. Zavarovana je bila za \$500. Društvo šteje 84 udov.
Frank Fink cert. 3962 član društva sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Umrli 11. nov. 1908. Vzrok smrti je pneumonija. Zavarovan je bil za \$1000. Društvo šteje 139 udov.
Božo Gojović cert. 1208 član društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Umrli 20. okt. 1908. Zadel ga je kap. Zavarovan je bil za \$1000. Društvo šteje 131 udov.
Mihael Bračica cert. 5524 član društva sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. Umrli 18. nov. 1908. Vzrok smrti utonil je pri delu. Zavarovan je bil za \$1000. Društvo šteje 127 udov.

PRESTOPILI

Frank Bizgovšek cert. 7338 roj. 1886 II razred od društva sv. Barbare št. 72 Ravensdale, Wash. k. druž. Marija Zvezda št. 32 v Black Diamond, Wash. Prvo društvo šteje 9 članov, drugo 93.
Franc Pucelj cert. 7572 roj. 1881 I razred od društva sv. Sreč Jezusa št. 2 v Ely, Minn. k. druž. sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Prvo društvo šteje 124, drugo 135 udov.
John Marolt cert. 4785 roj. 1887 I razred od društva sv. Cirila in Metoda v Ely, Minn. k. druž. sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Prvo društvo šteje 167, drugo 136 udov.

PREMEMBA RAZREDA.

Jakob Fox član društva sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. cert. 1655 je prestopil iz družega v prvi razred.
John Tušar cert. 2433 roj. 1869 član društva sv. Jožefa št. 41 v E. Palestine, O. je prestopil iz družega v prvi razred.
John Broduska cert. 2421 roj. 1863 član društva sv. Jožefa št. 41 v E. Palestine, O. je prestopil iz družega v prvi razred.

PRISTOPILO

K. druž. sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Franca Hren cert. 10816. Društvo šteje 34 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 85 v Aurora, Minn. Terezija Grič cert. 10802. Društvo šteje 7 udov.
K. druž. sv. Petra št. 50 v Brooklyn, N. Y. Peter Fugina cert. 10806. Franc Nuchte cert. 10807. Oba v I razredu, in Jurij Fugina cert. 10808 I razred. Društvo šteje 32 udov.
K. druž. sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill. Rudolf Maroz cert. 10809 I razred. Društvo šteje 128 udov.
K. druž. sv. Jezus pri Malenih v Monessen, Pa. cert. 10810, Josip Čuk cert. 10811. Oba v I razredu. Društvo šteje 39 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 45 v Indianapolis, Ind. Anton Urbančič cert. 10812 II raz. John Hren cert. 10813 I raz., Anton Urbančič cert. 10814, II raz., Luka Česnik cert. 10815 I razred.
K. druž. sv. Alojzija št. 19 v So. Lorain, O. Martin Šime cert. 10062 I razred. Društvo šteje 88 udov.
K. druž. sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash. Louis Stariha cert. 10879 I razred. Društvo šteje 172 udov.
K. druž. Ime Jezus št. 25 v Eveleth, Minn. Janez Škerjanc cert. 10880, Peter Župan cert. 10881. Oba v I razredu. Društvo šteje 150 udov.
K. druž. Janeza Krst. št. 37 v Cleveland, O. Josip Brodnik cert. 10885, Anton Stepič cert. 10886 Ignacij Meglanc cert. 10882. V I razredu. Mihael Jug cert. 10883 II razred. Društvo šteje 132 udov.
K. druž. sv. Janeza Krst. št. 82 v Sheboygan, Wis. John Besal cert. 07818 I razred. Društvo šteje 23 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 30 v Chisholm, Minn. Karol Skulj cert. 10897, Josip Ruparčič cert. 10896, Anton Gradšar cert. 10895, Alojz Kordić cert. 10894, Frank Zanoškar cert. 10892, John Mrhar cert. 10893, Frank Laurič cert. 10891, Anton Debeljak cert. 10889, John Šega cert. 10890, Andrej Vadmar, cert. 10888. Vsi v I razredu. Društvo šteje 146 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 67 v Yale, Kans. Anton Radi cert. 10898, Franc Črepinšek cert. 10899, John Žužman cert. 10900. Vsi v II razredu. Društvo šteje 41 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa. Štefan Pilat cert. 10836, Endy Stražinar cert. 10837, Mikula Bogović cert. 10838. Vsi v I razredu. Društvo šteje 172 udov.
K. druž. sv. Martina v Superior, Wyo. Anton Bogataj cert. 10862, Josip Cvek cert. 10863, Josip Kolman cert. 10864. Vsi v I razredu. Društvo šteje 14 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont. John Kolentz cert. 10861 I razred. Društvo šteje 71 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 21 v Denver, Colo. Štefan Pozelnik cert. 1086 I razred. Društvo šteje 101 udov.
K. druž. sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydell, Pa. Andrej Surnik cert. 10857, Louis Peterlin cert. 10858, Jozef Zalar cert. 10859. Vsi v I razredu. Društvo šteje 105 udov.
K. druž. sv. Roka št. 55 v Uniontown, Pa. Miloš Vidović cert. 10876, Ivan Stanetič cert. 10877. Oba v I razredu. Društvo šteje 45 udov.
K. druž. sv. Barbare št. 4 v Federal, Pa. Matevž Premren cert. 10874, Frank Križnik cert. 10875. Oba v I razredu. Društvo šteje 75 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 23 v San Francisco, Cal. John Mavern cert. 10873 I razred. Društvo šteje 91 udov.

K. druž. sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kans. Anton Slobodnik cert. 10872 I razred. Društvo šteje 67 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 31 v Bradlock, Pa. Alojz Urbane cert. 10822 II raz., Ernest Bavčar cert. 10823 I raz., Karol Eržin cert. 10824 II raz., Jozef Bavčar cert. 10825 I raz., Jozef Paifar cert. 10826 II raz., Peter Uzmica cert. 10827 II raz., Franc Lekšan cert. 10828 I raz., John Pezdir cert. 10829 II raz., Peter Ušoj cert. 10830 II raz. Društvo šteje 190 udov.
K. druž. sv. Janeza Krst. št. 37 v Cleveland, O. Bilijana Brodnik cert. 10884. Društvo šteje 82 udov.
K. druž. sv. Petra št. 69 v Thomas, W. Va. Peter Zapatka cert. 10853 I raz. Društvo šteje 25 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 29 v Imperial, Pa. Franc Vozel cert. 10851. Društvo šteje 68 udov.
K. druž. sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. John Turk cert. 10848. Društvo šteje 241 udov.
K. druž. sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah Jure Pavelič cert. 10845, Math Skobec cert. 10846. Društvo šteje 50 udov.
K. druž. sv. Štefana št. 11 v Omaha, Neb. Marko Ostrovič cert. 10840, Anton Schewerger cert. 10841, Anton Bišel cert. 10842. Vsi v I raz. Društvo šteje 29 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo. John Tenze cert. 10903, Jozef Hafnar cert. 10904. Oba v I raz. Društvo šteje 240 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 85 v Aurora, Minn. Nikolaj Newbauer cert. 10905, Josip Perič cert. 10906, Matija Kpačič cert. 10907, Josip Jamnig cert. 10908, Frank Zakrajšek cert. 10912, John Pečnik cert. 10911. Vsi v I razredu. Društvo šteje 40 udov.
K. druž. sv. Petra in Pavla št. 3 v Aguilar, Colo. Jozef Cevna cert. 10901, Anton Pozel cert. 10902. Oba v I razredu. Društvo šteje 15 udov.
K. druž. sv. Štefana št. 11 v Omaha, Neb. Helena Ostrovič cert. 10839. Društvo šteje 15 udov.
K. druž. sv. Petra in Pavla št. 51 v Murray, Utah. Terezija Pavelič cert. 10843, Kristina Shober cert. 10844. Društvo šteje 21 udov.
K. druž. sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumet, Mich. Katarina Domentič cert. 10847. Društvo šteje 125 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 29 v Imperial, Pa. Marija Mravljec cert. 10849, Marija Virant cert. 10850. Društvo šteje 33 udov.
K. druž. sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa. Jozef Likar cert. 10869 II razred. Društvo šteje 149 udov.
K. druž. sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstown, Pa. Jozef Banovec cert. 10868, Frank Grebentz cert. 10878. Oba v I razredu. Društvo šteje 134 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 56 v Superior, Pa. Kok Bertović cert. 10867 I razred. Društvo šteje 16 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 20 v Sparta, Minn. Jakob Markun cert. 10865 II razred. Društvo šteje 71 udov.
K. druž. sv. Rešnjega Telesa št. 77 v Goff, Pa. Frank Triber cert. 10866 I razred. Društvo šteje 22 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 85 v Aurora, Minn. Apolonija Jamnig cert. 10910, Katarina Suz cert. 10909. Društvo šteje 9 udov.
K. druž. sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill. Antonija Rezel cert. 10852. Društvo šteje 42 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 46 v Indianapolis, Ind. Marija Turk cert. 10870. Društvo šteje 35 udov.
K. druž. sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kans. Franciška Božič cert. 10871. Društvo šteje 11 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 31 v Bradlock, Pa. Jozefa Potočnik cert. 10831, Marija Lekšan cert. 10832. Društvo šteje 113 udov.
K. druž. sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa. Marija Baloh cert. 10820. Društvo šteje 45 udov.
K. druž. sv. Petra in Pavla št. 66 v Joliet, Ill. Anton Smrekar cert. 10833, Anton Pečelj cert. 10834. Oba v I razredu. Društvo šteje 45 udov.
K. druž. sv. Andreja št. 84 v Forbes, Colo. Jozef Bubnič cert. 10818, John Jeraj cert. 10817. Oba v I razredu. Društvo šteje 17 udov.
K. druž. sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa. Josip Baloh cert. 10819 I razred. Društvo šteje 93 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 12 v Allegheny, Pa. Alojz Dermač cert. 10821 I razred. Društvo šteje 88 udov.
K. druž. sv. Alojzija št. 31 v Bradlock, Pa. Valentina Murn cert. 10856 I razred. Društvo šteje 191 udov.
K. druž. sv. Zvon št. 70 v Chicago, Ill. Vinko Ciganič cert. 10854 I razred. Društvo šteje 47 udov.
K. druž. sv. Jožefa št. 52 v Mineral, Kans. Miha Fine cert. 10855 II razred. Društvo šteje 71 udov.

JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

Ob samostanskih vratih.

(Božična slika.)

Tajnosten mrak se je razprostiral nad korom in stransko ladjo samostanske kapele. — Nemirno je plapolala večna luč v rdeči svetlobi, odsevajoči iz ampol pred velikim oltarjem. Skozi odprta stranska vrata, vodeča v samostan, padal je odsev svetilke na hodnik in kameniti tlak ter na stene kapele, tako da so se žarile v svitu in bleščali zlatobrobreni kipi svetih podob.
Urnih korakov, a tako da se je ni niti čulo, prihitiela je nuna in se ustavila pred stranskim desnim oltarjem. Priglasila je predvno dvoje sveč in jela spretno prirejati in kinčiti oltar za jutrajšjo slovesnost.
Praški jezuit, ki mu je bilo vsako leto o Božiču odrejeno častno mesto na stranskem oltarju, je bil sedaj glavni predmet njene skorne nege in pozornosti. Večkrat za vrstjo je postavila cvetke in posode, svečnike in lučice, ki so obdajale božje dete resnih in bleščetih se oč., — da doseže popolnejši vtis. Sestra Ljudmila je bila prava umetnica v svoji stroki. Nobena druga ni tako umela prirediti oltarja primerno in v soglasju s praznikom, kot ona.
Sestra je bila tako vglobljena v svoje opravilo pri oltarju, da niti ni čula tihih glasov, ki so prihajali od stranske ladje. — Tam je bilo več nuna z gojenkami vzgojevalnega zavoda, ki so z največjo skrbnostjo urejevale in ravno opravljale zadnja dela pri krasnih jaslih, ki so bile posebna znamenitost tega samostana.
Sestra Ljudmila ni niti opazila, da se je približala mala deklica oltarju. Šele ko jo je ta nagovorila s prošnjo, naj pride za trenutek tje, čez jaslice so gotovo, se je ozrla.
Hotela je ravno odgovoriti kar se pripeti nekaj strašnega: težek kamen je priletel skozi nizko okno tik oltarja ter zadel nuno v glavo. Bo-

leden je pripovedoval, da je bil neki prosjak surovo odpučen izpred samostanskih vrat. — Drugi pa je vedel, če hujšo zgodbo: neki ubogi sorodnik neke nune se je hotel baje maščevati, češ, da je samostan pogoltnil vse njeno premoženje. — Resnica pa je ostala vendarle nepojasnjena.
Se nikdar pa, odkar je obstal samostan, ni bilo ob božičnih praznikih toliko pobožnih molitev v samostanski kapele, kakor to leto. Pa tudi marsikateri izmed njih, ki so prihajali iz radovednosti, odšel je ganjen v spominu na dogodek iz svetišča resnih misli v srečo.
Bil je mrzel dan meseca novembra. Zgodaj je pritisnil mrz in led; goraka peč je bila vsakemu dobrodošla. Pa ne samo mrz, tudi glad je bil pritisnil kot nenavaden gost. — Nastopila je gospodarska kriza, ki ni prizanesla nobenemu stanu; posledica je bila, da mnogo delavcev ni imelo niti zaslužka in seveda tudi ne kruha. Javne sobe in ljudske kuhinje že dolgo časa niso mogle zadostovati vedno množici se potrebi.
Najživahnejše pa je bilo vsako opoldne ob samostanskih vratih samostana sv. Agate. — Pobožne sestre, ki so bile same odvisne od mladarov in ko so le za plačilo od Boga oskrbovale bolnike, ki so bili brez sredstev in se pečale z vzgojo sirot. — so bile v tem času mrazu in stradanju hude pravi angelji, delež tolažbo in pomoč. — Priredile so dvoje ločenih, prostornih dvoran, eno za ženske, drugo za moške, kjer se je delila vsak dan krepka juha, skromen, a dobrodošel obed.
Nekega dne je bil posebno hud naval v dvorano za moške, da ga ni bilo mogoče obvladati. Službo je opravljala sestra Brigita, visokorastla oseba bistrh očij in energičnih potez v obrazu; prideljeni pa je imela v pomoč še dve sestre. Pozvati so morale ta dan na pomoč še dva rokodelska mojstra, pošena človeka iz sosesčine, ki sta pomagala vzdrževati red.
Na dolgih klopeh ob zidu sedela je množica raznovrstnih ljudi, ki je s slastjo zavijala krepko juho, pomelano s kosci mesa, krompirja in sočivja, kot obenem nadomestilo še za prikuho. Razven tega je dobil vsak kos domaćega kruha. — Bil je zanimiv pogled na te raznolične obraze, na katerih se je čitalo pri vsakem drugače prežito življenje. Mnogo jih je bilo, ki so živeli že v boljših razmerah, a se prenašali sedaj svojo usodo z nemo vdanostjo. — Bili pa so med njimi tudi taki, ki so mračnih, skoro divjih pogledov, iz katerih je odsevala strast, z zobmi škripajoč zavijali kruh ubčev.
Med njimi je bil tudi mož, ki je sedel v kotu in ki ga je — kakor je bilo videti po njegovih temnih pogledih — razdražila celo nežna potrpežljivost sestre, ki mu je dala juho. — Videlo se je, da se bori v njegovi notranjosti nasprotujoča si čutila. Skoro je že hotel vkljub morečemu gladi pustiti skromen obed, kar je obrnil njegovo pozornost nase narajoč hrup.
Dva opijanena sta se prerila do kotlov z juho ter s surovimi besedami zahtevala svoj obed.
Brezuspešno so ju drugi zadrževali. Močnejši izmed njih, visokorastel fantalin, postavil se je z rokami mahajoč in preteč tik pred sestro Brigito, ki je bila strahu vsa blede, ter jo obkladal s surovimi besedami.
Ljubčivo svarilo je pijanega le še bolj razdražilo. Z enim samim sunkom preobrnil je kotel, tako da se je vsa juha razlila po tleh. Ključni ogorčenja so se čuli po dvorani. Sestra Brigita se je hotela raniti skozi zadnja vrata umakniti v samostan. V tem hipu je razgrajal zamahnil z roko proti njej, z namenom jo udariti. A ravno v istem hipu zgrabil je nekega od zadaj s krepko roko, da se mu je roka pobesila brez moči. Oni mož v kotu skočil je bliskoma pokone in branil bežečo sestro pred zlobnim srdom zverine v človeški podobi. Toda le za trenutek. V splošnem metežu porabil je zlobnež priliko, potegnil nož, in predno je mogel kdo slutiti, ležal je rešitelj na tleh z globoko rano v prsih.
Med tem ko so storilec razorožili ter odpeljali, položili so ranjenca na klop v kotu, kjer je še pred nekaj trenutki sedel nič hudega sluteti. Preiskava je dognala, da je nož odletel ob usnati demarici, kar je sunek precej oslabilo. Vendar pa so bila ranjena pluća in še drugi nežni deli obližja. V demarici ni bilo drugega kot naslov ranjenca Francišek Ksaverij Brunar in pa slika ženske z malo deklico ter vojaški list.
Ranjenca so preneli takoj v bolnišnico, ki je bila v neposredni bližini samostana. Vseled nezavrednega slušaja zdravniki so ga vkljub ubožnosti v posebni sobi. Zdravniki in sestre so tekmovali med seboj v postrežbi. Več tednov je viselo življenje njegovo na eni niti.

Med tem ko se je boril z življenjem in smrtjo, se mu je večkrat bledele nad napadi mrzlice. V trenutkih p, ko se je zavedel, plaval mu je pogled po neznanih prostorih, a ko nekoč je vesdar vprašujoče se oziral na navzočo sestro — nuno.
Ker pa so se te vedno menjavale, ni vedel nikdar enega in istega obraza.
Neko noč se je bolnik naglo prebudil iz sanj. "Vode, vode!" so bile po preteku več tednov prve besede, ki jih je izpregovoril v zavesti. Sestra je vstala s svojega sedea ter se sklonila nad bolnikom. Motni odsev svetilke ji je ravno obseval čelo. Od leve senice do pod očesa imela je globoko brazgotino. Bolnik se je dvignil prestrašen. Nemirno se je premakel semtertja. Ostal je sicer pri zavesti, a bil je tako slab, da ni mogel izpregovoriti.
Ob juturnem svitu je sestra odšla in nastopila druga. Ko je prva zatvorila vrata za seboj, čula je ta šepetajoče vprašati: "Kako Vam je ime, sestra?"
"Benedikta."
"In oni, ki je odšla?"
"Ljudmila."
Začuvši ime, stresel se je bolnik po vsem životu.
"Kaj Vam je, ubogi mož?"
Ta na vprašanje ni odgovoril, ampak le odmahnil z roko. Toda po kratkem odmoru je prosil, naj kolkor mogoče hitro zopet pošljejo k njemu sestro Ljudmilo. Vseled stroge službe pa se je moglo to zgoditi šele po preteku 24 ur.
Ko je prišla naslednji dan sestra Ljudmila, videla je presenečena, da je bolnik nenavadno okrepčan. Ta pa je, ne da bi dolgo premišljeval, z globokim vzdihom takoj začel razgovor.
"Vi niti ne slutite, sestra, kdo leži pred Vami. — Toda ne izdajte me, prosim Vas za božjo voljo; — tega ne bi mogel preživeti."
Iz praušajočega pogleda sestrinega je spoznal, da ji je njegovo govorjenje nujno.
"Pokazal je z roko brazgotino na obližju nune. Ta je prebledela.
"Kako? — Vi ste bili?"
Bolnik ni mogel vsled razburjenja do sape. Soize so mu vdušile govor.
"Da, sestra, jaz sem bil, ki je tisti večer, bilo je na Sveti večer lani, vrzel kamen v cerkev. Kesal sem se takoj, ko sem to storil. Ne izdajte me, danes sem popolnoma predrugačen. Sedaj mi je jasno, da je bilo vse laž in obrekovalje, kar se je govorilo o samostanu in o sestrah."
Sestra je položila kazalec leve roke na usta in vzdignila desno kot k prisegi.
"Nikdar Vas ne izdam! In kako bi tudi mogla kaj takega? Rešili ste življenje sestre Brigiti!"
Sele sedaj se je bolnik zavedel, da mu je bil jasen položaj in vzrok, zakaj je bil ranjen. Do tega časa se mu je zdel spomin kot sanje. Med tem ko je sestra Ljudmila stala ob njegovem zglavju, pripovedoval je Brunar, kako je tisti večer, — hoteč nasprotovati Bogu in ljudem, storil obhalovanja vredn korak. Pri tem ni slutil, da je sprevil v nevarnost človeško življenje.
"Žena mi je umrla spomladi; edina hčerka pa je v samostanu 'pri dobrem Pastirju' v vzgoji. — Ob novem letu bi bil moral zopet plačati zanjo mal znesek. Imel sem dober zaslužek, a plačeval nisem več mesece ničesar. Dolg so mi odpustili, če bodem v prihodnje točno plačeval. — Živel pa sem potrpatno in tako mi ni ničesar preostajalo. Srditi sem se jel nad sestro 'Dobrega Pastirja.' — V tovarni in krčmah širil so se spisi, v katerih so se opisovale nune kot ničredne ženske. Seveda sem slastno požiral take nesmiselnosti tudi jaz. Na sveti večer sem bil v družbi ki je imela v mislih ravno samostan in bolnišnico sv. Agate, o katerih se je pripovedovalo grde stvari."
"O našem samostanu?" je začudeno vprašala sestra.
"Da, — seveda je moralo biti vse laž. Dejala se je, bolniki morajo dobro plačevati, a z njimi se slabo ravna. Sestre pa gledajo le na denar in se jim pri tem dobro godi. To in še več drugega se je govorilo."
Vkljub temu, da je bila stvar resna, se je morala sestra Ljudmila na glas zasmejati.
"Da, sedaj mi je to bolj znano; — sedaj lahko govorim iz izkušnje."
"No, in potem ste iz jeze na grdi samostan ljubemu Izveličarju razbili okna in zadeli njegovo službenico na glavo," povesla mu je v besedo sestra pol očno in pol šaljivo. "To ni bilo lepo od Vas, Brunar."
Bolnik je pripovedoval dalje, da je po božičnih praznikih čital o nezgodni ranjene nune v tiskih in izvedel tako tudi njeno ime. Od takrat pa je živel v vednem strahu, da bi ga ne dobil.
"Razgovor je priklinal zdravniki s svojim prihodom. Bolnikovo stanje se je vedno boljšalo. Popoldne istega dne obiskala ga je sestra Brigita, da

O ukusu.

Egon: Vitek stas, lepe forme, gosposki hod, bujni lasje, črne oči, junonska pleča, rdeče polne ustnice...
Konrad: Dovolj, dovolj, reci samo, da je fest dekle!

Vendar sreča.

Ona: Tibo, moj dragi, le tiho bodi!
On: Sreča vendar, da si začela — pri glavi!

Nikdar več enake prilike.

Uro, ki je prej veljala \$9.85

lahko kupite sedaj samo za \$3.98

1. Ura in veritica naj-novejših vrste krasno delo, garantirano za deset let, ima 3 trde pokrove in je platirana s pravim zlatom. Ima najboljše in točno izdoločeno kolese s sedmimi kamni.

2. Iste vrste ure se prodajajo tudi za gospe, samo da je veritica dvakrat toliko dolga kot moška; dolga je 42 inčev.

Kadar naročite uro in veritico nam pošljite samo \$1.00 in mi vam pošljemo uro in veritico z desetletno garancijo. Ostanek \$2.98 plačate takrat, ko stvari prejmete. Vse pisma in naročila naslovite na: NEW YORK AUCTION COMPANY, 436 E. 67th St., New York City.

HARMONIKE

bodisi kakor nekoči vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a dele trdno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsako posluje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedim v svojem lastnem domu. V popravku vsem kranjske kakor vse druge harmonike te računam po delu kakoriko kdo zahteva brez nadaljnjih upravnih.

JOHN WENZEL,

1017 E. 62nd Str., Cleveland, O.

BOJAKI, NAROČATEL SE NA

"GLAS NARODA." NARODNI

NAJNOVEJŠI DNEVNIK

Božični gostje.

Tema je bila v veliki kajzarjevi sobi. Ogenj na ognjišču je skoro dosegel in sem in tja je poigraval migljajoč njegov odsev tam po deskah, oglov pa in kotov v sobi ni mogel doseči.

Sredi sobe je stala velika in blesta žena; gledala je dolgo tje na veliko posteljo, katere je stala v kotu sobe, na to pa se je obrnila proti vratom in odšla venkaj.

Zaskripala so vrata v hudem omen mrazu, zaprla jih je in slišalo se so previdno škripajoče stopinje tam ob zidovju, ki se je nahajalo ob hiši. Vstavile so se nasproti vratom za oknom, katero je bilo do polovice zasirto.

Potem je bilo vse tiho; samo prenikanje velike stenske ure s svojimi vrvmi in kamenitimi uteži je vznemirjalo ono tišino, dokler ni začela z velikim hrupom škripati in se pripravljati, da odbije šest težkih svojih udarcev. Ogenj pa je počasi umiral.

Slišalo se je, kako so se zunaj vrata zamolklo zaprla, kmalu na to pa teški, škripajoči koraki in potem zopet ropot kabljev in veder, katere je nekdo na hodniku na tla postavil.

Odpro se vrata in v sobo stopita dva stara gosta, mož Jakob ves siv in upal in žena mu Ana, katere je pa mlajša izgledala od njega, majhna in nežna.

Jakob gre k ognjišču, Ana pa se je za trenutek obotavljala pri vratih in rekla z nenavadno tihim in boječim glasom: "Ti, Jakob, tako se mi je zadelo, ko da sem slišala škripanje in hojo tam ob zidovju."

Jakob vzame suhega lesa, kateri je ležal poleg ognjišča in ga vrže v ogenj. "O, saj to ni drugače kakor mraz, kateri tako škripa. Danes zvečer je tako vražje mrzlo."

"Ne, tega ne dela mraz, vendar bom dobro vedela, kako mraz škripa."

"Ali misliš si vendar lahko, da ni danes na sveti večer nikogar zunaj. Kaj naj bi drugače bilo?"

"Seveda, kaj naj bi bilo drugače!" Žena Ana molči nekaj časa, potem pa gre proti ognjišču. "Oh, v resnici sem prestrašena, tako je čudno bilo."

Jakob se je obrnil in šel proti vratom.

"Kam pa greš?"

"Pogledati hočem vsejedno."

"Prosim te, Jakob, ne idi ven!"

"Mogoče se je izplazila koza, ko sva midva v hlevu bila."

"O ne, koza je bila v svoji pregraji, pogledala sem. Ne, saj ni bilo ničesar, če natanko preudarim, nisem slišala prav ničesar."

Jakob se je vrnil in se vsel poleg ognjišča na stol. "Tudi jaz tako mislim."

Ana je hodila sem in tje in postavila lonec k ognju. Jakob pa si vzame pipico iz žepa, začne rezati tobak, zatopi se pa v misli in obsesti s sklenjenimi rokami, oči upirajoče v ogenj.

Ana je večkrat pogledala tje k njemu, naposled pa ga vpraša: "Na kaj pa misliš, Jakob?"

"Hm," sklene se nevoljen in pravi: "Ničesar ne mislim."

"Meni se pa zdi, da vem, kaj si misliš."

Zarežal se je žestoko nanjo: "Ničesar nisem mislil, slišiš?"

"Kaj pak, kaj pak. Ne boš prižgal božičnega drevesca, Jakob?"

"Zakaj, dovolj nama je svetilnica, ko po navadi."

"Saj je vendar sveti večer danes."

"Oh, saj za naju itak ne boše božičnih praznikov!"

Dolgo ga je gledala Ana, zmajala z glavo in rekla: "Zelo si se v zadnjem letu spremenil, Jakob."

Nastal je dolg odmor. Ana se je tudi vsela k ognjišču. Sem in tje je zanetila ogenj, in čakala, da zakuha voda, med tem je pa vedno obratila svoj pogled nanj, kateri je zopet tu sedel in zrl v ogenj.

Opazil je in postal je vsled vprašajočih teh pogledov razdražen. Ko nekoč vstane in gre po sobi gori in dol. Nobeđen ni govoril besede in molčanje je začelo postajati težko. Da samo nekaj reče, pogleda tje proti oknu in pravi: "Tako jasna noč je danes zvečer in tako mraz je."

"Da, res, tako je mraz."

In zopet stala bila tiho.

Voda v loncu je zavrela. Ana dene moko vanj in skuha večerjo. Jakob pa je dalje hodil po sobi gori in dol. "Tako, nenavadno se mi zdi danes tukaj v sobi, ravno tako se mi zdi, ko da bi bil še kdo v sobi."

"Oh, kaj to govoriš, Jakob!"

"Da, tako je, ko da ne bi imel nikjer mira."

"Mogoče bi bilo bolje, če bi..."

"Nečem ničesar."

Ana je začela pripravljati mizo. Tam pogrne namizni prt in nanjo postavi dva mesingasta svečnika s svečami, prižgala jih pa ni. Potem j delala dalje. Jakob je v sobi obstal in vprašal Ano s tako nekako negotovim glasom: "Zakaj pogrinjaš

za tri? Kolikor jaz vem, sva samo dva tukaj."

"Da," odgovori Ana, "dva sva samo, ali — tako nenavadno je danes zvečer — in spomnila sem se stare navade, ktera je bila še v mojih mladih dneh v rabi. Miza se ni sveti večer vedno za jednega več pogrinjala, povsod so hoteli imeti nedvignega gosta pri sebi."

"Hm!"

"In tako sem si mislila, da bi bilo mogoče bolje za nas dva stara-ostala, ko bi začela malo bolj — nanj — misliti!"

Govoriti ni mogla več, zajokala je in komaj izrekla: "Dolgo je že, Jakob, da smo mi bili na božični večer sami."

Jakobov glas je bil mehak, ki je odgovoril: "Da, dolgo je že — celih 21 let." Tu mu je glas zopet postal trd in pravi: "Oh, sedaj vidim, da si tudi zapazila, da nisem cel večer na drugo mislil kakor na to. Je že tako usoda nas revnih ljudi, da moramo sedeti sami, ko ostarimo."

Anin obraz se je razjasnil: "Ne misliš li, da bi bolje bilo, ko bi se sem pa tje o naših otrocih kaj pomislila?"

"Ne vem, zakaj bi govorila, saj se oni ne brigajo več za naju. Anton nam ni v zadnjih dveh letih niti jednega pisma pisal iz Amerike, in od naše Anke tudi nisva ničesar slišala, odkar je odšla v mesto služiti, tam, kjer je baje tako lepo."

"Ti si bil pa tudi tako jezen na njo, rekel si, da nečeš ničesar več slišati o njej; njenega imena niti imenovati nisem smela."

"Misliš li, da je bilo tako dobro, kakor je bilo v zadnjem času? Čele dneve sta hodila drug kraj drugega, ne da ste se pogledala. Mnogokrat sem točila grenke solze, ko me vide-la nista."

"Da, to je bilo takrat, ko so ji prišle te potovalne misli v glavo. Vsa je bila izpremenjena, okoli je hodila, ko da bi jo mučila mrzlina, nemirna je bila in žalostna."

"Meni se to nič nenavadnega ne zdi, če hočejo otroci v svet, ko odrastejo. Na to si Ti tudi prav gotovo mislil, ko si bil še mlad."

"Skrbel sem pa saj za to, da mi oče ni prišel v uhožno hišo."

"Da, te nevarnosti pa pri nas ni."

"Misliš? Ali vendar je tako, ko da bi šlo vse narobe. Nič se mi neče več posrečiti, zgubil sem veselje do vsega."

"Da, videla sem. To si pa Ti sam kriv."

"O, verjameš mi lahko, da sem na to mnogokrat mislil v zadnjem letu. Vsejedno bi bilo, če bi tudi v uhožno hišo prišli."

"Kako to govoriš, Jakob!"

"Veš, kaj sem si mislil? Mi ubogi ljudje nimamo v resnici nobenega drugega veselja, kakor to, da vzgajamo naše otroke. Ko pa ti postanejo veliki, tedaj jih izgubimo. Nisi prav nič mislila na to, nisi tega opazila, kako vse drugače je pri nas postalo, odkar je Anka odšla?"

"Oh da, ali toliko imam drugega misliti, za toliko skrbeti, za kravo, za prečista, za tele, in tako mine dan za dnevom."

"Pri meni je pa to vse drugače. Od lanskega leta sem me ni mogoče spoznati in za to ne bo slišalo dekle nikoli moje besede..."

"Jakob!"

"Oh, pri meni je vse hujše, kakor si Ti misliš! — Jaz sem — tako rekoč — začel postajati otročji. Veš, če se zvečer vlečeva in je temno postalo, takrat morem ležati in gledati v temo, dokler se mi ne zdi, da vidim majhne otročje obraze in takrat si mislim: ko bi še enkrat mladi bili, ko bi mogli dobiti še kako dete! —"

Z rokami si je stiskal obraz, in zajokala, na širokem njegovem hrbtu pa se je videlo, kako se mu vse njegovo telo trese.

Za trenutek je bilo vse tiho, takoj na to pa je zavnel v oni tišini otročji glaslek po sobi.

Zganeta se, obstaneta in pogledala sta se za trenutek komaj dišoča.

Že zopet en vrisk, malo močnejši. Ana zavpije v največjem strahu: "Za božjo voljo, kaj je to?"

"Da, kaj je to?"

In zopet oni vrisk.

"To je otročji krik!"

"Tako se sliši, ko da bi prišel od postelje sem."

"Ne, Ana, tukaj leži en otrok!"

"Moj Bog, kaj praviš? Ne dotikaj se ga, Jakob!"

"Saj vendar lahko vidiš, da je v resnici en otrok!"

"Otrok, to vendar ni mogoče!"

Jakob je en čas tako stal, potem pa pravi odločno: "Nekdo ga je moral semkaj položiti, ko sva mi dva bila v hlevu."

"Da, pa kdo bi to bil?"

"Nekdo je hotel dati svojemu otroku saj za božič zavetišče. — Mogoče si vendar kaj slišala. Vzemij otroka in nesi ga spat! Jaz grem pa ven pogledat! Bog ve! kaj sedaj ona misli!"

S tresočimi rokami je stegnila proti postelji roke in vzdignila otroka.

"Veliko in lepo dete je, Jakob!"

Jakob je vzel svojo čepico in šel proti vratom.

"Ali obljubiti mi moraš, Jakob, da ne izostaneš dolgo, mene je tako strah!"

V tistem trenutku so se čuli v hodniku razločno oprezni koraki, ključka se je previdno doli pritisnila, in velika, blesta žena je stopila v sobo: "Dobro večer!"

Ostala je pri vratih v temi, videti je nista mogla takoj in odgovorila sta oba z negotovim glasom: "Dobro večer, Bog daj!"

Stopila je korak naprej, vzkliznila: "Moja mati!"

"Za pet ran božjih, Ti si, Anka?"

Nastal je dolg, dolg prestanek — vsi trije so stali tu in gledali drug drugega.

Jakob je gledal na otroka in nanj pokazal. Žena Ana je kimala z glavo.

"Smem priti notri, oče?" Rahel je bil ta glas in tresoč.

Jakob je stisnil pesti in stopil korak naprej.

V tistem trenutku je zaplakalo dete. Roki sta moža pali. z roko je potegnil čez čelo.

Zasmejal se je in ko v zadregi pravi: "Kaj pa je vendar s Teboj, Ana! Pogled vendar, goste smo dobili in Ti si popolnoma pozabila prižgati božične lučice. Hiti vendar, dete bom ta čas jaz držal."

Božič, Novo leto in Trije kralji na Ruskem.

Božič nima na Ruskem nikakor onega velikega pomena, ki ga uživa v drugih državah zapadne Evrope. Kakor cerkveni praznik stoji na drugem mestu za Veliko nočjo, kakor narodni praznik ga pa veliko manj slave. Tisto posebno posvečenje, ki ga je prejel ta praznik v drugih deželah z božičnim drevescem, mu v Rusiji popolnoma manjka. Dasi božično drevesce tudi tukaj še pod vplivom tujih šeg nikakor ni več redka prikazen, vendar ga ne prižigljajo ravno na 24. decembra; tudi razveseljaje samo otroška sreča. Odraščeni, kar se tiče Rusov, malo goje ta simbol.

Medsebojnega obdarovanja na Božič ni; na vasi pa, kjer se naroda še ni dotaknila civilizacija in tuja navada, božičnega drevesca večnoma sploh niti ne poznajo ne.

Pri Rusih imajo pred praznikom Kristovega rojstva 40-dneven post, ki doseže 24. decembra svoj vrhunec. Edina jed, ki je pravovernim na ta dan dovoljena, je takozvana "kutija"; to je posušeno, v vodi namočeno žito. Dandanes seveda napravljajo kučjo večnoma iz riza in tudi kak druga postna jed je še dovoljena. Jedo pa kučjo po stari šegi zvečer, predno vzhaja večerica. Nato gredo ljudje v cerkev, kjer je na ta večer posebno slovesno opravilo, in s tem je praznik pravzaprav pri kraju.

Je pač tudi na Ruskem raznih božičnih šeg in navad, ki pa niso ravno lastne svetovni večerni, ampak celi dobi od tega večera do praznikov sv. Treh kraljev. Mnogo teh šeg je podobnih našim in večji del se gre tu za uganjane in razodevanje prihodnosti. Tako mora dekle, ki hoče videti svojega bodočega ženina, iti pred polnočjo v kopališče (ki ga ima na Ruskem vsaka vas) in se usesti tam pred zrclo, ki ga je prenesla v ta namen seboj. Na mizi pred zrcalom gorita dve sveči in dekla gleda nepremično v zrcalo, dokler ne začne zaželenega, kar se zgodi seveda čisto že, ako je dekle zaspalo in jo obvejavajo sladke sanje.

Druga navada je, da posodejo dekleta okoli mize, na kateri je napravljanih več kupčkov prstanov, verižic, uhanov, žita in drugih reči; nato postavijo na mizo petelina in ta seveda začne kmalu kavstati s kljunom zdaj v ta, zdaj v oni kupček; dekleta pa uganjajo, kaj je namenjeno kateri: dosti sreče, dosti lišpa, dosti žita. Ta in enake šege pa izvajajo bolj in bolj iz ruskega narodnega življenja.

Novo leto praznujejo na Ruskem še-le od leta 1700 sem na ukaz Petra Velikega na dan 1. januarja; do tlej je pričnelo rusko novo leto s prvim septembrom. Narod pa obhaja na novega leta dan spomin svetega Vasilija Velikega in časti — kar je pač čudno — tudi ta dan z raznimi poganskimi šegami. Med njimi, ki so dandanes še v navadi, zavzemajo prvo mesto preoblačenje (rjašenje). Ljudje se preoblečejo kakor v maškare, zakrijejo obraz in hodijo, uganjajo različne burke, iz ene hiše v drugo, in povsod jih radi vidijo in pogoste. Dekleta prašujejo mimoidoče, moške po njih krstnih imenih in ugibljejo po tem, kako bo ime njihovega bodočemu. Dan konča vedno s poplavanjem, ki kmeta čisto nezvestnega prenese iz starega v novo leto.

Kar so pri nas Trije kralji, je pri

Rusih Blagoslovljenje vode, ki se vrši na dan 6. januarja. Praznik ima čisto cerkven značaj in se obhaja v spomin krsta Kristovega v Jordanu, radi česar se tudi imenuje "kreštenje." Poglavitna slavnost tega dne je blagoslovljenje vode. V ledu, ki pokriva bližnjo reko, izsekajo okroglo luknjo in na njen rob postavijo oltar, ki je večkrat ves iz ledu. Po slovesnem cerkvenem opravilu gre duhovščina in ljudstvo v slovesni procesiji k reki, kjer višji pop blagoslovi vodo. Vsak veren Rus vzame domov stekleničico blagoslovljene vode, ki pomaga proti boleznim in razni nesreči. V prejšnjih časih ni bilo redko, da so moški, tudi ženske, oblačeni kakor so bili, v najhujšem mrazu skakali v ledeno, zato pa blagoslovljeno reko in se trikrat potopili. Dandanes pa vera ni več tako močna.

Prejšnja leta se je vršila slavnost blagoslovljenja vode v nevski prestolnici s prav posebno slovesnostjo, v navzočnosti carja, članov cesarske hiše, visokih plemenitašev, generalov, diplomatskega zbora, najvišjih, iz vseh delov ogromne države povabljenih dostojanstvenikov. Slavnosti so sledile parade, pojedine in druge prireditve. Odkar pa je 6. decembra leta 1905 usodepoln slučaj vrgel kar-teče topa tja, kjer je stal car s svojimi spremstvom, se carski dvor te ceremonije ne udeležuje več.

S praznikom blagoslovljenja vode so sveti dnovi na Ruskem pri kraju; šole se 7. decembra zopet odpro in vse se zopet giblje v vsakdanjem tiru.

Deček brez čevljev.

(Božična povest.)

Ves prostor je bil poln tobakovega dima — docela poln. Iz sobe za gospode širil se je dim tudi v večji salon, ki je bil rezerviran za dame in nekadišne. Nikdo izmed njih ni prav vedel, čemu sede in posedajo ljudje tak radi tukaj, saj je bilo vendar tik zunaj krasno sprehajališče, poraščeno s starim drevjem. In doma so bile zanje pripravljene znač-ne, lepe in prijetne sobe. — Ampak posedali sn tukaj — in s tem množili zagonetke življenja.

Kakor v megli so se videli na stenah naslikani vinski sodi in na njih jahajoči povodni možje in vile, ki jih je pričarala na zid roka "umetnega slikarja." Kakor v megli so bile videti črna-bele postavbe natakarkjev, časniki v rokav gospodov in tupatam kak posebno kričeh barvast krak modernega in moderne klobuka na ženski glavi. — Toda bila je to prva kavarna mesteca Gradeža in družabnost ter lepa navada sta se zahtevali, da se pri berilu najbovejšje izdaje humanističnega lističa posrka običajo štaj ali kave, ali poigra običajni škaj; ali pa za odlične osebnosti ženskega spola, nakramljati se v kavini družbi.

V sredi dvorane je stala velika okrogla in vedno rezervirana miza. Okrog te mize zbiralo se je vedno večje število mladih in starejših dam — vse oborožene z orožjem za pletenje. To je bil venec prvih dam dišnega Gradeža, prav odlične venec, spleten iz rož in trnja.

V krogu tega venca se ni ničesar nespametnega čenčalo — nikakor — prav resnično ne, ni se godilo kaj takega. Razmotrivalo se ni niti vprašanje o poslih, še manj o toaletah. Predmet kramljanja je bil vse višji.

Govorilo se je o modroslovnih problemih, o spiritizmu in hipnotizmu, o ženskem vprašanju, emancipaciji in sedanjem stanju tega vprašanja, — da celo o Gerhard Hauptmannu, novem "Potopljemem zvonu" in naj-novejši Franc Stukovi sliki. — Celo o dobrodelnosti se je razpravljalo, o tej kreposti, ki zahteva kakor z naj-svetejšo pravico tako prostran delokrog v življenju moderne ženske in ki se v premožnih slučajih tako ne-usmiljeno krivično ž njostopja.

V naši cenjeni družbi je bil čut za dobrodelnost vidni prav zelo razvit. Vsaka izmed dam je imela svoje posebne izbrane ubožce in vsaka je vedela mnogo povedati iz "lastne izkušnje." — Te lastne izkušnje v pretežni večini niso bile ugodne.

Brez skrbi smemo verjeti damam na besedo, če pripovedujejo o možeh, ki puste, da doma stradajo njihove družine, da potem sami zapijo polovico svoje plače; ali pa o ženah, ki trpe umazanost v gospodinjstvu in zastavijo celo postelje, da si morejo kupiti nov klobuk; otroci pa begajo in se potepajo po ulicah brez varstva ter nadlegujejo mimoidoče s surovimi besedami, ali pa celo mečejo za njimi kamenje.

Dobrodelnost naših dam je bila kakor kaplja vode na razbeljen kamen, le pomoč v besedah za danes, nikdar pa ne za jutri ali pri jutranjem. Med vsevednimi materami te odlične družbe sedela je mlada, plavalna, elegantna gospa nežnih, še otroških li-

čim manj ima kdo izkušenj, tem poiznejši je na one, ki jih je v resnici doživel.

MLADA gospa je bila v bistvu dobra, zelo vljudna, prijazna in tudi priljubljena. In vendar je mogla pripovedovati iz lastne izkušnje o ne-hvalečnosti ubogih ljudi.

"Ali poznate, moje dame, dečka brez čevljev?" je vprašala z veselim nasmehom, kakor bi hotela pripovedovati Bog ve kaj posebno zabavnega.

"Mislite si, pred nekaj tedni — bilo je že proti koncu oktobra — pozvonil je pri nas nekdo, kuharica je odprla in pred vrati je stal deček, jedva deset let star, lepe kodraste glave, a bledega od mraza premre-ga obraza, ter ves razcapan in brez čevljev te nogovice. Prsti na nogah so bili od mraza popolnoma višnje-vi."

"Prosim Vas, milostiva gospa, podarite mi stare čevlje; tako grozno me zebe v noge."

Rada sem mu verjela in mu takoj dala volnene nogovice ter svoje čevlje, ki sem jih nosila doma. Vse mu je bilo prav in vesela sem bila, da sem ga tako preskrbela.

To je bilo pred kakimi štirimi tedni.

Danes pa je prišel deček zopet, ravnotako raztrgan, še bolj premrazen, in zopet brez čevljev in nogovic, od mraza otrpnenih črnovišnje-vih nog.

"Podarite mi, milostiva gospa, čevlje; noge imam že popolnoma zmrzle."

"Kje pa imaš čevlje, ki sem ti jih šele pred kratkim podarila?"

"Mati jih nosi; mati tudi nima čevljev."

Hotela sem mu že pomoči in mu zopet dati nogovice in čevlje.

Tega pa ni dopustila moja kuharica, ki je v takih stvareh bolje izvedena, nego jaz.

"To je pokvarjeno ljudstvo, milostiva gospa, ki znosi vse v zastavnico. Dečku dajte vsak dan nove čevlje, pa bo zopet prišel bos. On je temu priučen. Ljudje vedo, da kaj takega gane gospodo v srce; mlademu potepencu pa je vseeno, če ima na nogah čevlje ali ne. Ta ne čuti ničesar, milostiva gospa."

Deček je vse čul, gibal z odprtimi ustnicami, ter zrl proseče v me. Pri tem je ves čas stopal z eno nogo na drugo. Zdelo se mi je, da vendar čuti svoje otrple noge.

"Tako je mraz, milostna gospa," je šepetal napol v jok.

Bilo je res mraz in vleklo je v predsohi. Pa Min: utegne imeti vendar prav. Te vrste ljudje so vsega navajeni in ne čutijo ničesar. Pri njih je vse le beračenje.

Dala sem mu dva novca ter ga od-slovila.

"Ej, gospa, to ste prav storili," pripomnila je ena izmed dam! — tudi jaz poznam dečka. — Tudi od mene je dobil par čevljev."

"Pri nas tudi!"

"Pri nas tudi!"

Tako je šlo v krogu in v hipu je nastal praveči vihar gorenjaca proti dečku brez čevljev, ničvrednežu, ki je brezdomno delal kupčije s starim usnjem. Kdo ve, če ni zlorabljal dobrodelnih čustev vsaj polovice sre dišnega Gradeža?

"Take izkušnje bole človeka — in ga store trdega!" pripomnila je z vzdihom prav dobro poznata soproga vedtrgovca.

"Dati se mu ne sme ničesar več; dognano je, da le zato leta bos okoli, da potem prodaja!" je potrdila druga.

Oglasila pa se je s pomirljivim, trudnim glasom mala, bledolčna, skromno oblečena gospa, soproga vladnega svetnika Zvezdiča, mati o-smerni živih otrok, ki pač niso dali, da bi ji zaspalo sree.

"Toda, moje dame, je pač britko za otroka, ob tem vremenu letati okrog bos. Deček gotovo dovolj trdo zasluži raztrgane čevlje, če mu jih tu pa tam kdo vrže. Stare čevlje mečem itak navadno na smetišče, čemu bi jih ne privoščili otroku? Posli so vedno trdosrčni in krivični proti ubogim ljudem; zato se jih ne sme ubogati!"

"Toda gospa svetnica, vi ne poznate sveta. Slepavstva se ne sme podpirati. S tem se dela krivica splošni družbi!"

S to velevažno opazko zaključila je soproga sodnega svetnika pl. Mr-zlikarja debato o preganjanem dečku brez čevljev.

Soproga vladnega svetnika Zvezdiča pa se je nasmehnila na tihem z otožnim in pomenljivim nasmehom. Da ne pozna sveta! — Seveda, vsakdo ga pozna po svoje.

Bil je Sveti večer. V prelestnem, deviško-belem, svečanostnem odelu je pričakoval svet prihodov Božjega deteta. — Mladike drevese so se spre-menile v kristale in se dvigale proti nebu v bleščeči se krasoti, kot v pravljicah. Pri najmanjšem pihu vetra sipal se je s streh droben sneg, kot belo ogrinjalo.

Glasno so ropotali drdrajoči vozi-vi v ostrem mrazu po zmrzlih tleh. Svetli odsev zimске blešketajoče se noči padal je skozi visoka okna v krasno opremljene prostore prijetnega bivališča.

Bogato s slikami, z izrezljanimi okviri okrašene stene, lepe slikarje in dragoceno pohištvo pričalo je o blagostanju in bogastvu.

Sredi salona stala je nam znana mlada gospa, soproga sodnega uradnika, Ana Elizabeta H. Kintala je ravno božično drevesce, ki je bilo že čez in čez posejano z bleščečimi se zvezdami in barvnopisanimi metulji. Potevala se je mlade gospe neka otožnost. Omožena je bila že nad štiri leta, a zakon je ostal brez otrok.

Vendar pa je to pogumno prenašala in smatrala kot svojo nalogo, da svojemu možu kolikor mogoče napravi življenje udobno.

Ob steno naslonjena stala je z umetniškimi čutom dovršena oljnata slika: Božje dete, stegajoče svoje ročice ljubeznjivo proti ubogemu, se-stradanemu otroku. Mala gospa je bila umetnica in s to sliko, ki je bila namenjena kot božično darilo sopro-gu, ga je hotela presenetiti.

Ljubil jo je z vso nežnostjo, in imel tudi smisel za vse lepo, dobro in plemenito. Vedela je dobro, da se bode razveselil njenega pomenljivega darila.

MLADA gospa je bila edin, ljubljen otrok svojih staršev, a zato razvaje-na in premalo resno vzgojena.

Vse resneje nazore o svetu in ved-no globokejši pogled v življenje pridobila je le od svojega soproga.

Zadaj v oblaciščici stali so še neodprti zaboji, v katerih so bila darila njenih staršev. Preobutni so jo hoteli z darili; veselila se je sicer tudi teh bogatih darov, toda

V padisahovej senci.

Epizodni roman; za "Glas Naroda" priredil L. P.

TRETJA KNJIGA.

IZ BAGDADA V STAMBUL.

(Nadaljevanje.)

"Jih nimamo."

"Ti lažeš! Na robih tvojega oblačila vidim, da si jahal. Kdo ti je povedal, da sta pri nas dva Franka?"

"Pripravili so mi romarij ob potu."

"Zopet lažeš! Mi nismo nikomur povedali, da smo Franki."

"Če nam ne veruješ, telaj pa gremo!"

Može odidejo s poželjivimi pogledi za našim orožjem in po mojem konju.

"Halef ti si bil zelo nespameten," rečem. "Pojdi, prepričati se hoče, če so res odjahali."

Oba slediva tujem, vendar zelo počasi, ker zajedno z jezo nad tuji me je zapustila tudi trenutna moč, katero sem dobil med pogovorom z možmi; pred očmi mi je vse plesalo, da sem komaj razločeval posamezne predmete pred seboj.

"Ali jih vidiš?" vprašam Halefa, ko prideva ven iz razvalin.

"Da; tam runaj hitijo proti svojim konjem."

"Koliko konj je?"

"Trij. Toda ali jih ti ne vidiš, sidi?"

"Ne, ker se mi vse vrti v glavi."

"Baš so vsi zahajali konje in oddirjali. Stoj! Alah il Alah, tam daleč naprej jih je četa vojakov, ki ostale tri može pričakujejo."

"Arabi?"

"Spoznati jih ne morem, ker je razdalja prevelika."

"Torej teči v tabor in prinesi moj daljinevid."

Doim steče Halef po ukazano, se jaz trudim, da se spomnim, kje sem že enkrat slišal glas Arabca, ki je prej zahteval mojega konja in orožje. Njegov ostri glas mi je bil poznan. Tu se vrne Halef in mi kaže izročiti daljinevid, toda rdeča megla mi zapre pogled in Halef mora prevzeti opazovanje. Trajalo je precej časa, predno se z daljinevidom spozna, naka pa glasno zakliče:

"Perzijanci so!"

"Ah! Ali moreš spoznati njih obraze?"

"Ne. Sedaj so se združili in odjahali."

"Zelo hitro in proti zapadu? Kaj ne?"

Halef potrdi moje besede, naka vzamem jaz daljinevid v roke. Omo tica me je zapustila.

"Halef," rečem, "Perzijanci so zosledovali Hasan Ardšir-mirca. Selim-aga je z njimi v zvezi. Ko ga večerj ponoči ni bilo v taboru, jih je majbrž poiskal in jim izdal, kje taborimo. Poslali so k nam tri odposlance, da se prepričajo, če je Hasan odpotoval, in sedaj hitijo, da ga spotoma napadejo, še predno dospje v Kerbelo."

"Ah, sidi, grozno! Mi moramo za njimi!"

"Gotovo. Pripravi konje!"

"Ali naj pokličem Angleža?"

"Ne, ker zgrubimo preveč časa. Hitro pripelji konje!"

Ko pogledam skozi daljinevid, opazim jezdece jahati proti zapadu. Nato pa potegnem iz bilježnice listič in napišem nanj nekaj vrstic, da sporočim Angležu, kam sem šel. Svetoval sem mu, naj zapusti razvaline babilonskega stolpa in me čaka pri kanalu Anana, ker ga pri razvalinah lahko napadejo. Listič vtaknem med kamenje, da ga je moral Lindsay na prvi pogled opaziti.

Skoraj neverjetno je, kakšno moč ima človeški duh nad telesom. Moja omotica je popolnoma zginila, glava je postala mrzla in pogled čist. Kmalu sva z Halefom na romarski poti; dobajala sva zakasnele romarje, ki so se nama psovajo umikali; dirjala sva mimo beračev, katerih niti pogledala nisva; — šla sva mimo — ah, tu leži mrtva mola, in pri njej se trudita dva aduta, da zavijata zasmradelo truplo v kožo. Neznanski smrad je plaval v bližini; popade me tak stud, da se mi upre vsa notranjost.

"Sidi, kakšen pa si!" zakriči Halef in pograbi za uzdo mojega konja.

"Drži se, sicer padeš s konja!"

"Naprej!"

"Ne! Stoj! Tvoje oči so v blodnjah, kakor bi ponorel; saj vendar padaš s konja!"

"Le naprej — — —" ja, te dve besedi sem hotel zaklicati, vendar ju nisem več slišal, nisem jih mogel zgovoriti, samo ječal sem, vendar kljub temu sem konja priganjal k vedno večji naglici. Vendar smutna gonja na konjih ne traja dolgo, ker kmalu se ustavim sam. V želodu me prime krč in postane mi slabo. Iz ust mi privre slišasta tekočina, in ko čutim, da me pri tem v želodu prav nič ne boli, me popade smrtna groza.

"Halef, jahaj proč od mene. Zapusti me!"

"Zapustiti? Zakaj?" vpraša prestrašen.

"Mene, mene se je prišla — — — kuga!"

"Kuga! Alah il Alah, Alah, huhu, Alah il Alah! Ali je res, sidi?"

"Da. Misliš, da je mrzlica; sedaj pa vidim, da imam kugo!"

"Alah il Alah, il Alah, Alah kerim, Alah il Alah, kuga — kuga! Alah il Alah, to je grozno, grozno!"

"Da. Le pojdi in poišči Angleža! On bo skrbel za tebe; dobil ga boš pri babilonskem stolpu ali pa ob kanalu Anana."

Slednje besede sem le ječal. Toda mesto, da bi Halef odšel, prime za mojo roko.

"Sidi," reče, "misliš res, da te bodem zapustil?"

"Pojdi stran od mene!"

"Ne! Alahova kletva naj me požre, če te zapustim! Na tvojih zobeh leži temna rja, in tvoj jezik ječal. Da, to je kuga; toda jaz se ne bojim. Kdo bode pri mojem sidiu, če trpi? Kdo ga bode blagoslovil, če umrje! Efendi, ah, moj efendi, moja duša plaka, in moje oko joka! Pojdi, sidi, drži se trdnost na sedlu; poiškala bodeva kraj, kjer se lahko vležoš!"

"Ali res hočeš z menoj, moj zvesti Halef?"

"Pri Alahu, gospod! Jaz ne grem od tebe!"

"Ah, Halef, tega ti ne pozabim! Mogoče se še lahko zdržim na sedlu. Pojdi, dirjavja za Perzijanci!"

"Sidi, to ne gre — — —"

"Naprej!"

Konja spodbodem, in Halef mi mora slediti. Kmalu pa moram omejiti hitrost vranca; pred očmi se mi stemni in moram se prepustiti Halefovmu vodstvu. Vsak korak mojega konja je deloval kot udarec s krampom na mojo glavo; videl nisem nikogar na potu; držal sem le uzdo in dirjal naprej.

Tu, po dolgem, dolgem času prideva konečno do karavane, in z vso silo napnem oči, da razločim posamezne postave. Brez glasu dirjava mimo mrtvih, smradljivih trupel, vendar med vsem ljudmi nisem mogel opaziti Hasana s svojim spremstvom.

"Ali jih nisi videl, Halef?" vprašam, ko sva že prehitela karavano.

"Ne."

"Potem obrni na levo in jahava na nasprotni strani zopet nazaj. Ali vidiš ptiče nad karavano?"

"Da, jastrebi so, gospod!"

"Mrhovine iščejo in dišijo jim trupla. Pazi natančno na vso okolico; meni se vse vrti pred očmi."

"Toda, če pride do boja, gospod?"

"V tem slučaju bode moja duša bolj močna kot telo. Naprej torej!"

Mrtvaška karavana zgine ob naši levici; jahala sva tako hitro kot je Halefov konj mogel teči, dasi sem se le težko držal na sedlu. Tu pokaže Halef z roko navzgor.

"Ali vidiš brkastega jastreba, sidi?"

"Ali se spušta navzdol ali kroži v zraku?"

"Kroži."

"Jahaj tako, da prideva prav pod njega. Jastreb opazuje kak boj ali pa plen."

Deset minut premine; čutil sem, da se bližamo odločitvi, in ker danes nisem mogel iz daljine varno streljati, privežem medvedovko ob sedlo in potegnem brzostrelko. Pri tem opazim, kako sem postal slab. Komaj sem premaknil težko medvedovko.

"Sidi, tu leži trupla!" zakriči Halef in stegne roke.

"Ali je kaj živih?"

"Ne."

"Hitro jahaj tja!"

Kmalu dospem na mesto, in ponudi se nam pogled, katerega nikdar več ne pozabim. Razmrtanih po tleh je ležalo par postav. V največjem razburjenju skočim s konja in poklekem k prvi. Žile so mi burno toklele in roka se mi je močno tresla, ko potegnem sukno raz obraz na tleh ležečega moža. Bil je — — — Saduk, mutec, ki nam je v kurdskih gorah pobegnil.

(Dalje prihodnja.)

VAŽNO ZA ROJAKE.

ki namcravajo potovati v staro domovino z dobri in brzimi poštami parniki. Vsakdo naj si izbere jednega od zdolaj navedenih in naj nam pošlje \$5 arc, ter objednem naznani ime parnika in dan odhoda, da mu zamoremo zagotoviti prostor.

Sledeči parniki odplujejo iz New Yorka:

V TRST (avstro-ameriška proga):		V HAVRE (francoška proga):	
30 dec.	Alice	24 decembra.	La Provence
13 januarja.	Laura	31 decembra.	La Lorraine
6 febr.	Martha Washington	7 januarja.	La Touraine
17 februarja.	Alice	14 januarja.	La Bretagne
3 marca.	Laura	21 januarja.	La Savoie
24 marca.	Martha Washington	28 januarja.	La Lorraine
V ANTWERPEN (Red Star Line):		4 februarja.	La Touraine
30 decembra.	Kroonland	11 februarja.	La Bretagne
6 januarja.	Zeeland	18 februarja.	La Provence
13 januarja.	Samland	25 februarja.	La Savoie
20 januarja.	Finland	4 marca.	La Savoie
27 januarja.	Vaderland	11 marca.	La Bretagne
3 februarja.	Kroonland	18 marca.	La Provence
10 februarja.	Zeeland	25 marca.	La Savoie
17 februarja.	Samland	Do Hamburga.) (Hamburg Am. Line.)	
24 februarja.	Finland	5 januarja.	Amerika
3 marca.	Vaderland	9 januarja.	President Grant
6 marca.	Kroonland	16 januarja.	Pennsylvania
13 marca.	Zeeland	23 januarja.	Patricia
20 marca.	Samland	30 januarja.	President Lincoln
27 marca.	Finland	6 feb.	Kais. Aug. Victoria
V SOUTHAMPTON (American Line):		13 februarja.	Graf Waldersee
26 dec.	St. Paul	20 februarja.	President Grant
2 januarja.	New York	27 februarja.	Amerika
9 januarja.	St. Louis	6 marca.	Patricia
16 januarja.	Philadelphia	13 marca.	Deutschland
23 januarja.	St. Paul	20 marca.	Kais. Aug. Victoria
30 januarja.	New York	27 marca.	Graf Waldersee
6 februarja.	St. Louis	(White Star Line):	
13 februarja.	Philadelphia	30 decembra.	Adriatic
20 februarja.	St. Paul	6 januarja.	Majestic
27 februarja.	New York	13 januarja.	Oceanic
6 marca.	St. Louis	20 januarja.	Teutonic
13 marca.	Philadelphia	3 februarja.	Adriatic
20 marca.	St. Paul	10 februarja.	Oceanic
27 marca.	New York	17 februarja.	Majestic
V BREMEN (severonemški Lloyd):		24 februarja.	Teutonic
31 decembra.	Gneisenau	3 marca.	Adriatic
5 jan.	Kaiser Wilh. der Grosse	10 marca.	Majestic
12 januarja.	Prinz Frid. Wilh.	17 marca.	Oceanic
19 januarja.	Chemnitz	24 marca.	Teutonic
26 januarja.	Kaiser Wilh. II	31 marca.	Adriatic
3 februarja.	Neckar	Do Rotterdamu. (Holland Am. Line.)	
10 februarja.	Brandenburg	29 decem.	Noordam
17 februarja.	Kronpr. Cecilie	6 januarja.	Ryndam
24 februarja.	Zieten	13 januarja.	Statendam
3 febr.	Prinz Friedrich Wilh.	20 januarja.	Noordam
10 febr.	Kais. Wilh. II	27 januarja.	Ryndam
17 febr.	Gneisenau	3 februarja.	Statendam
24 febr.	Kronpr. Cecilie	10 febr.	Noordam
3 febr.	Zieten	17 febr.	Ryndam
10 febr.	Kais. Wilh. der Grosse	24 febr.	New Amsterdam

Kdor želi pojasniti še o drugih, ne tukaj naznanjenih parnikih naj se s supanjem obrne na nas in postreženo bode vsakdo vestno in hitro.

Vsakter potnik naj si uredi tako, da pride en dan pred odhodom parnika v New York.

Kdor naznani svoj prihod, po kateri železnici in kdaj dospje v New York, prikaže za naš vložbenec na postaji, dovede k nam v pisarno ter spremi na parnik brezplačno. Ako doseže v New York, brez da bi nam naznani Váš prihod, nam lahko is postaje (Depot) telefonirate po številki 4687 Cortlandt in takoj po obvestilu pošljemo našega natubneca po Vaa.

Le na ta način se je rojakom neemožnim angleščino, mogoče izogniti oterahov in depozitov v New Yorku.

FR. SAKSER CO.,

82 CORTLANDT STREET, NEWYORK, N. Y.
6104 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

SLOVANSKA NASELBINA

v Wayne County, Missouri.

Rojaki: Ali ste že slišali o tej naselbini? Več naših rojakov je tukaj našlo kupilo 80 akrov zemlje. Mi nismo agentje, vendar bi vam radi svetovali pri dobri stvari. Dovolj smo že preskusili v tem kraju in se prepričali, da ima zdravo podnebje, dobro vodo, izvrstne železniške svese, dobre trge, dobre šole in cerkve vseh veroizpovedanj. Če hočete dobro zemljo po ceni in na mala odplačila, dobite tukaj zemljo, ki odgovarja vsem zahtevam. S srčnim pozdravom: Josip Sminčak, Alex Lustik, Miha Klapak, Jan. Matula. Za podrobnosti pišite na International Colonization Office, Poplar Bluff, Missouri, 314 So. Main Street.

Cenik knjig,

katero se dobe v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

DUŠNA PAŠA (pisal škof Fr. Ba-
raga), platno, rdeča obreza 75c,
broširana 60c.

JEZUS IN MARJA, vezano v alono-
kost \$1.50, fino vezano v usnje
\$2.00, vezano v platno 75c.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT, vezano
v alonokost \$1.50.

MALI DUHOVNI ZAKLAD, šegrin,
zlata obreza 90c.

NEBEŠKE ISKRICE, vezano v plat-
no 50c.

OTROŠKA POBOŽNOST, 25c.

RAJSKI GLASOVI, 40c.

SKRBI ZA DUŠO, zlata obreza 80c,
fino vezana \$1.75.

SRCE JEZUSOVO, vez. 60c.

SV. ROŽNI VENEC, vez. \$1.00.

SV. URA, zlata obreza, fino vezano
\$2.00.

VRTEC NEBEŠKI, platno 70c, slo-
nokost imit. \$1.60.

UČNI KNJIGE.

ABECEDNIK SLOVENSKI, vezan
20c.

AHNOV NEMŠKO — ANGLEŠKI
TOLMAČ, 50c.

ANGLEŠČINA BREZ UČITELJA,
40c.

ČETIRTO BERILO, 40c.

DIMNIK: BESEDNIK SLOVEN-
SKEGA IN NEMŠKEGA JE-
ZIKA 90c.

EVANGELIJ, vezan 60c.

GRUNDRISSE DER SLOVENI-
SCHEN SPRACHE, vezan \$1.25.

HRVATSKO — ANGLEŠKI RAZ-
GOVORI, veliki 40c, mali 30c.

HITRI RAČUNAR, 40c.

KATEKIZEM mali 15c, veliki 40c.

NAVODILO KAKO SE POSTANE
DRŽAVLJAN ZJEDIN. DRŽAV,
5c.

NAVODILO ZA SPISOVANJE
RAZNIH PISEM, vez. 75c.

PODUK SLOVENČEM ki se hočejo
naseliti v Ameriki, 30c.

PRVA NEMŠKA VADNICA, 35c.

ROČNI SLOVENSKO — NEMŠKI
SLOVAR 40c.

ROČNI ANGLEŠKO — SLOVENSKI
SLOVAR, 50c.

SLOVAR SLOVENSKO — NEM-
ŠKI Janežič-Bartel, fino vezan
\$3.00.

SLOVAR NEMŠKO — SLOVEN-
ŠKI Janežič-Bartel nova izdaja,
fino vezan \$3.00.

SLOVARČEK PRIUČITI SE NEM-
ŠČINE BREZ UČITELJA, 40c.

SPRETNJA KUCHARICA, broširova-
no 80c.

SPISOVNIK LJUBAVNIH IN ŽE-
LITOVANJSKIH PISEM, 25c.

VOŠČILNI LISTI, 20c.

ZGODBE SV. PISMA

STARE IN NOVE ZAVERE, 50c.

ZABAVNE IN RAENE DRUGE
KNJIGE.

ALADIN S ČAROBNO SVETILNI-
CO 10c.

ANDREJ HOFER 20c.

AVSTRILJSKI JUNAKI, vez. 90c,
nevez. 70c.

AVSTRILJSKA EKSPEDICIJA, 20c.

BARON RAVHAR, 20c.

BARON TRENK, 20c.

BELGRAJSKI BISER, 15c.

BENEŠKA VEDEŽEVKA, 20c.

BOŽIČNI DAROVI, 15c.

BUCEK V STRAHU, 25c.

BURSKA VOJSKA, 30c.

BOJTEK V DREVO VPREŽEN VI-
TEZ, 10c.

CAR IN TESAR, 20c.

ČAROVNICA, 25c.

ČRNI BRATJE, 30 ct.

CERKVICNA NA SKALI, 15c.

CESAR FRAN JOSIP, 20c.

CESARICA ELIZABETA, 15c.

CIGANOVA OSVETA, 20c.

CVETINA BOROGRADSKA, 40 ct.

CVETKE, 20c.

ČAS JE ZLATO, 20c.

DAMA S KAMELJAMI, \$1.00.

DARINKA, MALA ČRNOGORSKA,
20c.

DETETJICA, življenje trah kranj-
skih bratov, francoških vojakov,
30c.

DOMAČI ZDRAVNIK PO KNJIGU,
50c.

DOMA IN NA TUJEM, 20 ct.

DVE ČUDOPOLNI PRAVLJICI,
20 ct.

ELIABETA, 30c.

ENO LETO MED INDIJANCI, 20c.

ERAZEM PREDJAMSKI, 15c.

ERI, 20c.

EVSTAHJA, 15c.

FABIOLA, 60c.

GENERAL LAUDON, 25c.

GEORGE STEPHENSON, oče lo-
lemia, 50c.

GODČEVSKI KATEKIZEM, 20c.

GOZDOVNIK, 3 svezki skupaj 70c.

GROF RADECKI, 20c.

HILDEGARDA, 20c.

HEDVIGA BANDTOVA NEVE-
STA, 20c.

HILANDA, 20c.

IVAN RESNICOVJUB, 20c.

IZANAMI, mala Japonka, 20c.

IZDAJALCA DOMOVINE, 20c.

IZGUBLJENA SREČA, 20c.

IZVOR, pobožni kmet, 20c.

IZLET V CARIGRAD, 40c.

JAMA NAD DOBRUŠO, 20c.

JAROMIL, 20c.

JURČICEVI SPISI, 11 svezkov, u-
metno vezano, vsak svezek \$1.00.

KAKO JE IZGINIL GOZD, 20c.

KAKO POSTANEMO STARI, 40c.

KAR BOG STORI JE VSE PRAV,
15c.

KNEZ ČRNI JURJI, 20c.

KOSI ZLATE JAGODE, 50c.

KRALJICA DRAGA, 20c.

KRVNA OSVETA, 15c.

MAKSIMILJAN I., cesar mehičan-
ski, 20c.

MALA PESMARICA, 30c.

MALI VITEZ, 3 svezki skupaj \$2.25.

MALI SVEZNALEC, 30c.

MARIJA, HČI POLKOVA, 20c.

MARJETICA, 50c.

MATERINA ŽRTEV, 50c.

MATI BOŽJA Z BLEDA, 10c.

MIR BOŽJI, \$1.00.

MIRKO POSTENJAKOVIČ, 20c.

MLADI SAMOTAR, 15c.

MLINARJEV JANEZ, 40c.

MRTVI GOSTAČ, 20c.

MUCENIKI, A. Aškerc, elegantna
vez. \$2.00.

NA INDIJSKIH OTOCIH, 25c.

NAJDEČNIK, 20c.

NA PRERUJI, 20c.

NAJEDNE PESMI, žirovnik, 3 sve-
zki, vez. vsak po 60c.

NARODNE PRIPOVEDE, 3 svez-
ki, vsak po 20c.

NASELJENCI, 20c.

NASELNIKOVA HČI, 20c.

NAŠ DOM, Zbirka povesti. Vseh
20c.

NA VALOVH JUŽNEGA MORA,
15c.

NEDOLŽNOST PREGAJANA IN
POVELIČANA, 20c.

NIKOLAJ ŽRINJSKI, 20c.

OB TIH VECERIH, 70c.

OB ZORI, 70c.

ODKRIJE AMERIKE, 40c.

PAVLHA, 20c.

PESMARICA "GLAZBENE MATI-
CE" fino vezana \$1.50c.

POPOVANJE V LILIPUT, 20c.

POSLEDNJI MOHIKANEC, 20c.

PRAVLJICE (Majar), 20c.

PRED NEVIHTO, 20c.

PREGOVORI, PRILIKE, REKI
30c.

PRI SEVERNIH SLOVANIH, 90c.

PRINC EVGEN, 20c.

PRIPOVEDKE, 3 svezki po 20c.

PRST BOŽJI, 15c.

POD TURSKIM JARMOM, 20c.

RIBIČEV SIN, 10c.

REPOŠTEV, 20c.

RINALDO RINALDINI, 30c.

ROBINSON, broširan, 60c.

RODBINA SREČA, 40c.

RODBINA POLANEŠKIH, 3 svezki
\$2.50.

SANJSKE KNJIGE, velika, 30c.

SANJE V PODOBAH, male 15c.

SENILIA, 15c.

SITA, mala Hindostanka, 20c.

SKOZI ŠIRNO INDIJO, 30c.

SLOVENSKI ŠALJIVEC, 3 svezki
po 20c.

SPISJE, 15c.

SPOMINSKI LISTKI IZ AVSTRI-
SKE ZGODOVINE, 25c.

S PRESTOLA NA MORIŠČE, 20c.

STANLEY V AFRIKI, 20c.

STEZOSLEDEC, 20c.

STOLETNA PRATIKA, 60c.

STO PRIPOVEDI, 20c.

STRELEC, 20c.

STRIC TOMOVA KOČA, 60c.

SV. GENOVEFA, 20c.

SV. MOTBURGA, 20c.

SVETA NOČ, 15c.

ŠALJIVI JAKA, 2 sv., vsak po 20c.

ŠALJIVI SLOVENC, 75c.

TEGETHOFF, slavni admiral, 20c.

TUONG LING, 20 c.

TISOČ IN ENA NOČ, 51 svezkov
\$6.50.

TRI POVESTI GROFA TOLSTO-
JA, 40c.

V DELU JE REŠITEV, 20c.

VENČEK PRIPOVESTI, 20c.

V GORSKEM ZAKOTJU, 20c.

VOHUN, 80c.

VRTOMIROV PRISTAN, 20c.

V ZARI MLADOSTI, 20c.

WINNETOU, rdeči gentleman, tr-
svezki \$1.00.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL 50c.

ZENINOVA SHERIVNOST, 20c.

ZLATA VAS, 25c.

ZLATOROG, \$1.25.

ZMAJ IZ BOŠNE, 60c.

ZALOST IN VESELJE, 45c.

ZEMLJEVIDI.

ZEMLJEVID AVSTRO — OGRSKI
veliki 25c, mali 10c.

ZEMLJEVID KRAJSKE DELE
LE, mali 10c.

ZEMLJEVID EVROPE, 25c.

mali 10c.

ZEMLJEVID ZJEDINJENIH DR-
ŽAV, 25 ct.

BAZGLEDNICE.

Božične in novoletne po 3ct. do-
cat 30 ct.

Kranjska narodna noša, ljučljanske
iz drugih mest na Kranjskem, nov-
yorške in raznih mest Amerike, s
svetlicami in humoristične po 3c-
dnost 30c.

Rzne svele podob, komad 5c. do-
cat 30c.

Ave Maria, 10c.

Album mesta New York s kranjski
slukami mesta 40c.

OPOMBA. Naročilom je prilo-
žiti denarno vrednost, bodisi v go-
tovini, poštni nakaznici ali poštini
znamkah. Poština je pri vseh teh
cenah že všteta.

V padisahovej senci

(Ponatis iz "Glas Naroda").

I. knjiga:

Po puščavi.

II. knjiga:

Po divjem Kurdistanu

je dobiti in sicer:
vsak svezek po 60c. s pošto vred. \$1.
Obadva svezka \$1.

Prvi svezek obsega 302 strani, drugi po-
300 strani.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

PRATIKE

za leto 1909.

Slovenska pratika Kleinmayerjeva
in velika pratika Blaznikova ste do-
biti po 10 centov komad.

Razprodajalci, kateri jih vzamejo
sto komadov po \$6.00.

Rojaki v Clevelandu, Ohio, in oko-
lici dobe iste tudi v naši podružnici
v Clevelandu, O., 6104 St. Clair Ave.
N. E.

Upravišništvo "Glas Naroda".
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

JOHN KRAKER EUCLID, O.

Priporočam rojakom svoja izvrstna
VINA, ktera v kakovosti nadkrilja-
jejo vsa druga ameriška vina.

Rudeče vino (Concord) prodajam
po 50 centov galono; bele vino (Ca-
tawba) po 70 centov galono.

NAJMANJŠE NAROČILO ZA VINO
JE 50 GALON.

BRINJEVEC, za ktereja sem im-
portiral brinje iz Kranjske, valja 12
steklenice sedaj \$13.00. TROPIKO-
VEG \$2.50 galona. DROŽNIK \$2.75
galona. — Najmanje posode za šga-
njajo 4 1/2 galone.

Naročilom je priložiti denar.
Za obila naročila se priporočam
JOHN KRAKER,
Euclid, Ohio

Zimski čas je za učenje
ANGLEŠČINE

Posebna ponudba za december. Po-
jasnila daje zastoj

SLOVENSKA KORESPONDEN-
KA ŠOLA,

Box 181 Sta. B., Cleveland, Ohio.
(7-12-8-1, tor, čet, sob)

Slovenec in Hrvat pri-
poročam svoj

SALOON

v obilen poset. Točim vedno
sveže pivo, dobra
vino in whiskey ter
imam v zalogi zelo fine
smočke.

Rojakom pošiljam denar-
je v staro domovino
hitro in poceni.

Pobiram naročnino za "Glas
Naroda". V svezki sem z gg.
Frank Sakser Co. v New Yorku.
Z veselo pozdravljam

Ivan Govže,
Ely, Minn.